

T.C

ÜSKÜDAR ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

KLİNİK PSİKOLOJİ ANABİLİM DALI

20-35 YAŞ ARASI KADINLARDAKİ CİNSEL MİTLER VE ANNE
BABA TUTUMLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

GÜLŞEN SELAM

YRD.DOÇ.DR. HABİB ERENŞOY

İstanbul, 2018

T.C
ÜSKÜDAR ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

20-35 YAŞ ARASI KADINLARDAKİ CİNSEL MİTLER VE ANNE
BABA TUTUMLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

GÜLŞEN SELAM
154102218

YÜKSEK LİSANS TEZİ

DANIŞMAN: YRD.DOÇ.DR. HABİB ERENŞOY

İstanbul, 2018

T.C.
ÜSKÜDAR ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

YÜKSEK LİSANS TEZ SINAV TUTANAĞI

GENEL BİLGİLER

Öğrenci No	: 154102218
Öğrenci Adı Soyadı	: GÜLŞEN SELAM
Anabilim Dalı	: KLİNİK PSİKOLOJİ
Tez Danışmanı	: Yrd. Doç. Dr. HABİB ERENŞOY
Tezin Başlığı	: 20-35 YAŞ ARASINDAKİ KADINLARDA CİNSEL MİTLER VE ANNE BABA TUTUMLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

TEZ SAVUNMA SINAVI TUTANAĞI

Toplantı Tarihi	: 19.01.2018	Saati	: 17:30
Öğrenci Savunmaya	: ☒ GELDI		
Üniversitemiz Lisansüstü Eğitim-Öğretim ve Sınav Yönetmeliğinin ilgili hükümleri uyarınca tez bilimsel olarak incelenmiş, adayın tez çalışmasını sunmasının ardından, adaya tez çalışması ile ilgili sorular yöneltilmiştir. Yapılan değerlendirmeler sonunda adayın tez çalışmasıyla ilgili aşağıdaki kararı,			
☐ OY BİRLİĞİ ☐ OY ÇOKLUĞU			
☐ Yapılan savunma sınavında adayın başarılı bulunması sonucunda tez KABUL edilmiştir.			
☐ Yapılan savunma sınavı sonucunda tezin DÜZELTİLMESİ için ay EK SÜRE verilmesinin Enstitü Müdürlüğüne önerilmesi kararı alınmıştır. (en fazla 3 ay)			
☐ Yapılan savunma sınavının sonucunda tezin REDDEDİLMESİ kararı alınmıştır.			
Savunmada Tezin Başlığı	: ☒ Değişmedi. ☐ Değişti.		
Tezin Yeni Başlığı	:		
Öğrenci Savunmaya	: ☐ GELMEDI		
Üniversitemiz Lisansüstü Eğitim-Öğretim ve Sınav Yönetmeliğinin ilgili hükümleri uyarınca yukarıda belirtilen tarih ve saatte Tez Savunma Jürisi toplanmış ancak ilgili öğrenci savunma sınavına gelmemiştir. Adayın tez çalışmasını Jüri önünde sunmadığı için yapılan değerlendirmeler sonunda adayın tez çalışmasıyla ilgili aşağıdaki kararı,			
☐ OY BİRLİĞİ ile REDDEDİLMİŞTİR.			

ile almıştır.

Tez Sınavı Jürisi	Unvanı, Adı Soyadı	İmza
Danışman Üye	YRD. DOÇ.DR. HABİB ERENŞOY	
Üye	Yrd. Doç. DR.AHMET EMRE SARGIN	
Üye	DOÇ. DR. KORKUT ULUCAN	

YEMİN METNİ

Yüksek Lisans Tezi olarak sunduğum “20-35 Yaş Arası Kadınlardaki Cinsel Mitler ve Anne Baba Tutumları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi” adlı çalışmanın, tarafımdan, bilimsel ahlak ve geleneklere aykırı düşecek bir yardıma başvurmaksızın yazıldığını ve yararlandığım eserlerin kaynakçada gösterilenlerden oluştuğunu, bunlara atıf yapılarak yararlanılmış olduğunu belirtir ve bunu onurumla doğrularım.

.././2018

Gülşen SELAM

İmza

ÖNSÖZ/TEŞEKKÜR

Bu çalışmanın gerçekleştirilmesinde, değerli bilgilerini benimle paylaşan, kendisine ne zaman danışsam bana kıymetli zamanını ayırıp sabırla ve ilgiyle bana fayda sunan, her zaman yanına çekinmeden gidebildiğim ve danışman hoca statüsünü hakkıyla yerine getiren kıymetli Yrd. Doç. Dr. Habib ERENŞOY'a teşekkürü bir borç biliyor ve şükranlarımı sunuyorum.

Yine çalışmamda vakaya ulaşmam açısından bana sürekli yardımda bulunan ve gelecekteki hayatında çok daha başarılı olacağına inandığım kıymetli meslektaşım Psk. Zozan BAŞÇI'ya da sonsuz teşekkürlerimi sunarım. Ayrıca beni bu günlere sevgi ve saygı kelimelerinin anlamlarını bilecek şekilde yetiştirerek getiren ve benden hiçbir zaman desteğini esirgemeyen bu hayattaki en büyük şansım olan aileme sonsuz teşekkürler.

Gülşen SELAM

ÖZET

(SELAM, Gülşen, Yüksek Lisans, İstanbul, 2018)

20-35 Yaş Arası Kadınlardaki Cinsel Mitler ve Anne Baba Tutumları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Bu araştırmanın amacı, 20-35 yaş arası kadınlardaki cinsel mitler ve anne baba tutumları arasındaki ilişkinin belirlenmesini içermektedir. Literatüre katkı sağlayıp, öneriler sunmak araştırmanın en önemli amaçlarındandır. Anne-babaların aşırı koruyucu, tutarsız, baskıcı ve otoriter olmaları cinsellikle ilgili konularda bireylerin rahatça soru soramamaları anlamına gelmektedir. Ailesinden cinsel eğitimi alamayanlar ise akran grubu ya da dijital ortamlardan cinsellikle ilgili meraklarını gidermeye çalışacak ve sonucunda da yanlış, bilimsel dayanağı olmayan bilgiler öğrenilebilecektir. Bu yanlış bilgiler ise cinsel mitlerin oluşmasını kolaylaştıracaktır. Bu sebeple cinsel mitler ile anne-baba tutumları arasındaki ilişkinin belirlenip, önerilerle literatüre katkıda bulunması açısından çalışma önem arz etmektedir.

Araştırmanın evrenini İstanbul ilinde Beyoğlu ve Küçükçekmece ilçesinde bulunan 20-35 yaşları arasındaki kadınlar oluştururken örnekleme ise belirtilen ilçelerde yaşayan 20-35 yaşları arasındaki 83 kişi oluşturmaktadır. Araştırmada katılımcılara Sosyodemografik Veri Formu, Anne-Baba Tutum Ölçeği ve Cinsel Mitleri Değerlendirme Formu uygulanmıştır.

Ekonomik düzey ve eğitim düzeyine göre farklılıkların olduğu tespit edilmiştir. Eğitim düzeyine göre koruyucu-istekçi anne baba tutum düzeylerinin farklılaştığı belirlenmiştir. Cinsel mit düzeyleri ile demokratik ve otoriter tutum arasında anlamsız bir ilişki belirlenmiştir. Cinsel mit düzeyleri ile koruyucu-istekçi tutum arasında ise pozitif yönde düşük düzeyde anlamlı bir ilişki belirlenmiştir. Araştırma sonucunda çeşitli önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Tutum, anne-baba tutumu, mit, cinsel mit.

SUMMARY

(SELAM, Gulsen, Master's Degree, Istanbul, 2018)

An Analysis of the Relationship Between Sexual Myths and Parent Attitudes of Women Between 20-35 Years of Age

The aim of this research is to determine the relationship between sexual myths and parent attitudes in women between the ages of 20-35. Contributing to the literature and presenting suggestions is one of the most important aims of the research. The fact that parents are overprotective, inconsistent, repressive and authoritarian means that they can not ask questions freely in related matters. Those who can not get sexual education from their family will try to get rid of their curiosity about the peer group or the digital media, and as a result, they will be able to learn the information that is not wrong or scientific. This false information will facilitate the formation of sexual myths. For this reason, it is important to determine the relationship between sexual myths and parental attitudes and to contribute to the literature with the suggestions.

The survey's universe consists of women aged 20-35 in the districts of Beyoğlu and Küçükçekmece in Istanbul and the sample consists of 83 people aged between 20 and 35 living in the districts indicated. Sociodemographic Data Form, Parent Attitude Scale and Sexual Myths Evaluation Form were applied in the study.

It has been determined that there are differences according to economic level and education level. It has been determined that the level of protective-willing parental attitudes differs according to education level. A meaningless relationship has been determined between sexual myth levels and democratic and authoritarian attitudes. A low level of positive correlation was found between sexual myth levels and protective-willing attitudes. As a result of the research, various suggestions were made.

Key Words: Attitude, parental attitude, myth, sexual myth.

İÇİNDEKİLER

	Sayfa No
Yemin Metni	i
Önsöz.....	ii
Özet.....	iii
Summary	iv
İçindekiler.....	v
Toblolar Listesi.....	vii
Ekler Listesi.....	ix
BİRİNCİ BÖLÜM : GİRİŞ.....	1
1.1.Problem Cümlesi.....	2
1.2.Araştırmanın Amacı ve Önemi.....	3
1.3. Tanımlar.....	3
İKİNCİ BÖLÜM- KURAMSAL ÇERÇEVE VE İLGİLİ ARAŞTIRMALAR.....	5
2.1. Cinsellik ve Cinsel Mitler	5
2.1.1. Cinsellik	5
2.1.2. Cinsel Mitler	7
2.1.3. Cinsel Doyum.....	14
2.1.4. Cinsel Mitler İle İlgili Araştırmalar.....	15
2.2. Anne-Baba Tutumları	18
2.2.1. Baskıcı-Otoriter Anne-Baba Tutumu.....	23
2.2.2. Aşırı Hoşgörülü Anne-Baba Tutumu.....	24
2.2.3. İzin Verici/İhmalkar Anne-Baba Tutumu	25
2.2.4. Demokratik Anne-Baba Tutumu.....	26
2.2.5. Tutarsız-Dengesiz Anne-Baba Tutumu	27
2.2.6. Koruyucu ve İstekçi Anne-Baba Tutumu.....	28
2.2.7. Reddedici-İhmal Edici Anne-Baba Tutumu	29
2.2.8. Mükemmeliyetçi Anne-Baba Tutumu	30
2.2.9. Cinsel Mitler ve Anne-Baba Tutumları	30
2.2.10. Anne-Baba Tutumu İle İlgili Araştırmalar	31
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM : YÖNTEM.....	34
3.1.Araştırmanın Modeli.....	34
3.2.Evren ve Örneklem.....	34
3.3.Veri Toplama Araçları.....	34
3.3.1. Sosyodemografik Veri Formu	34
3.3.2. Anne-Baba Tutum Ölçeği	35
3.3.3. Cinsel Mitleri Değerlendirme Formu	35
3.4. Verilerin Değerlendirilmesi	36
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM : BULGULAR.....	37
4.1. Araştırmaya Katılan Bireylerin Demografik Değişkenlere İlişkin Dağılımı	37

4.2. Katılımcıların Demografik Değişkenlere Göre Cinsel Mitleri Değerlendirme Formu'ndan Aldıkları Puanların Karşılaştırılması	38
4.3. Katılımcıların Demografik Değişkenlere Göre Ana Baba Tutum Ölçeği Alt Boyutları'ndan Aldıkları Puanların Karşılaştırılması	39
4.4. Korelasyon Analizleri.....	42
BEŞİNCİ BÖLÜM : SONUÇ, TARTIŞMA VE ÖNERİLER.....	43
KAYNAKÇA.....	49
EKLER.....	63
ÖZGEÇMİŞ.....	67

TABLULAR LİSTESİ

Tablo 4.1: Araştırmaya Katılan Bireylerin Demografik Değişkenlerine İlişkin Dağılımı.....	37
Tablo 4.2: Demografik Değişkenlere Göre Cinsel Mitleri Değerlendirme Formu'ndan Alınan Puanların Karşılaştırılması	38
Tablo 4.3: Demografik Değişkenlere Göre Demokratik Tutum Alt Boyutundan Alınan Puanların Karşılaştırılması	39
Tablo 4.4: Demografik Değişkenlere Göre Koruyucu-İstekçi Tutum Alt Boyutundan Alınan Puanların Karşılaştırılması	40
Tablo 4.5: Demografik Değişkenlere Göre Otoriter Tutum Alt Boyutundan Alınan Puanların Karşılaştırılması.....	41
Tablo 4.6: Cinsel Mitleri Değerlendirme Formu ile Anne-Baba Tutum Ölçeği Alt Boyutları Arasındaki İlişkinin Karşılaştırılması.....	42

EKLER LİSTESİ

EK 1 Sosyodemografik Veri Formu

EK 2 Anne Baba Tutum Ölçeği

EK 3 Cinsel Mitleri Değerlendirme Formu

EK 4 Özgeçmiş

BÖLÜM I

GİRİŞ

Cinsellik insanların yaşamının önemli bir parçasıdır. Cinselliğe yönelik davranışların ve tutumların gelişmesinde aile tutumları, eğitim düzeyi ile çevresel etkiler önemli rol oynamaktadır. Cinselliğin algılanışı kültürlere ve bireysel farklılıklara göre şekillenmektedir. Her kültürün ve her bireyin cinselliği algılayış gibi farklı olabilmektedir (Vicdan 1995).

De Silva ve Rodrigo (1998) bazı toplumların cinselliğin açıkça ifade edilmesini engelleyip, baskıladığını ifade etmektedir. Gelişen ve değişen toplumlarla birlikte cinsellik, açıkça ifade edilebilmekte ve cinsel konular rahatlıkla konuşulabilmektedir. Fakat cinsellik toplumlar için hala tabudur. Kentlerde yaşayanlarla kırsal kesimde yaşayanların cinselliğe bakış açıları arasında ciddi derecede farklar gözlenmektedir (Tekeli, 1995).

Ülkemizde cinselliğe bakış açısı birçok öğeden oluşmaktadır ve temel ifadelerle açıklanamamaktadır. Erkekler, toplumumuzda kadınlara oranla daha fazla haklara sahip olarak algılanırken, kadınların yapmış olduğu cinsel eylemler utanç verici olarak adlandırılıp, kadının ailesi de utanç verici olarak nitelendirilebilmektedir. Kadınların evlilik öncesinde cinsel ilişkiye girmesi, aktif bir şekilde cinsel partnerinin olması, istediği kişiyle cinsel birliktelik sağlaması anormal karşılanırken, erkekler için tam tersi durum söz konusu olmaktadır (Şahin, Şimşek ve Seyisoğlu, 2006).

Mitler, toplumun değer ve normlarının aktarılması esnasında cinsel rollerin ortaya çıkışını etkilemektedir. Erkek ve kız çocuklarının doğumlarından itibaren farklı şemalarla yetiştirilmeleri, erkek ve kızların beklentilerini, yaşama biçimini, olaylara bakış açısını ve yönelmelerinde farklılıklara sebep olmaktadır. Kız ve erkeklerin farklı standartta yetiştirilmeleri zihinsel, duygusal, davranışsal, cinsel boyutta ve hayatı etkileyen diğer bütün boyutlarda bireylerin yaşam biçimlerini etkilemektedir. Cinsel mitlerin ise cinsel işlev bozukluklarının ortaya çıkmasında etkili rol oynadığı

bildirilmektedir (Hawton, 1985; Speckens et al., 1995; Kayır, 1996; Kora ve Kayır, 1996).

Cinsel mitler, abartılı ve gerçekçi olmayan beklentileri oluşturduğu gibi, bireyin kendisini suçlu, yetersiz hissetmesine, kaygı ve korku yaşanmasına sebep olabilmektedir. Bu durum cinsel işlev bozukluklarının temelini oluşturup, tedavi süreçlerini de olumsuz etkilemektedir (Yaşan ve Gürgen, 2004).

Cinsel konuların değiştirilemez doğrulardan oluştuğunun düşünülmesi, cinsel içerikli konuların konuşulup soruların cevaplanması yapılmadığında cinsel mitler yaygınlaşmaya başlayacaktır (Keçe, 2012).

1.1. PROBLEM CÜMLESİ

20-35 yaş arası kadınlardaki cinsel mitler ve anne baba tutumları arasındaki ilişki ne düzeydedir, sorusu araştırmanın problem cümlesini oluşturmaktadır.

Hipotezler:

- 20-35 yaş arası kadınlardaki cinsel mit düzeyi ile demokratik anne baba tutumu arasında negatif ilişki vardır.
- 20-35 yaş arası kadınlardaki cinsel mit düzeyi ile koruyucu-istekçi anne baba tutumu arasında pozitif ilişki vardır.
- 20-35 yaş arası kadınlardaki cinsel mit düzeyi ile otoriter anne baba tutumu arasında pozitif ilişki vardır

Alt Problemler:

- Sosyodemografik değişkenler, 20-35 yaş arası kadınlardaki cinsel mit düzeyini anlamlı biçimde etkilemekte midir?

• Sosyodemografik değişkenler, 20-35 yaş arası kadınlardaki demokratik anne baba tutumunu anlamlı biçimde etkilemekte midir?

• Sosyodemografik değişkenler, 20-35 yaş arası kadınlardaki koruyucu-istekçi anne baba tutumunu anlamlı biçimde etkilemekte midir?

• Sosyodemografik değişkenler, 20-35 yaş arası kadınlardaki otoriter anne baba tutumunu anlamlı biçimde etkilemekte midir?

1.2. ARAşTIRMANIN AMACI

Bu araştırmanın amacı, 20-35 yaş arası kadınlardaki cinsel mitler ve anne baba tutumları arasındaki ilişkinin belirlenmesini içermektedir. Literatüre katkı sağlayıp, öneriler sunmak araştırmanın en önemli amaçlarındandır.

Anne-babaların aşırı koruyucu, tutarsız, baskıcı ve otoriter olmaları cinsellikle ilgili konularda bireylerin rahatça soru soramamaları anlamına gelmektedir. Ailesinden cinsel eğitimi alamayanlar ise akran grubu ya da dijital ortamlardan cinsellikle ilgili meraklarını gidermeye çalışacak ve sonucunda da yanlış, bilimsel dayanağı olmayan bilgiler öğrenebilecektir. Bu yanlış bilgiler ise cinsel mitlerin oluşmasını kolaylaştıracaktır. Bu sebeple cinsel mitler ile anne-baba tutumları arasındaki ilişkinin belirlenip, önerilerle literatüre katkıda bulunması açısından çalışma önem arz etmektedir.

1.3. TANIMLAR

Tutum: Birey, nesne ya da konuyla ilişkili sürekli duygu ve inançlardır. (Cüceloğlu,2005).

Anne-Baba Tutumu: Anne-babaların çocuklarını yetiştirirken benimsedikleri tutumlardır (Kaya, Bozaslan ve Genç, 2012,)

Cinsellik: Kendisine ait özellikleri bünyesinde barındıran, karmaşık bir yapısı olan ve birden fazla bileşenden oluşan davranışların bütünüdür (Eşel, 2006).

Cinsel Mitler: Bireylerin cinsel konularda doğru olabildiğini düşündüğü, abartılı düşünce ve inanışlardır (Kayır, 1998).

BÖLÜM II

KURAMSAL ÇERÇEVE VE İLGİLİ ARAŞTIRMALAR

2.1. CİNSELLİK ve CİNSEL MİTLER

Bu bölümde cinsellik ve cinsel mitlere dair incelemeler yer almaktadır.

2.1.1. Cinsellik

Cinsellik, kendisine ait özellikleri bünyesinde barındıran, karmaşık bir yapısı olan ve birden fazla bileşenden oluşan davranışların bütünüdür (Eşel, 2006).

Cinsellik, uyarılma ve sonrasında gelen eyleme dönüşürken bireyin davranışlarından, biyolojik, kültürel ve psikolojik unsurlarından etkilenen bir olgudur. Cinsellik sadece biyolojik dürtülerin sonucunda oluşan bir eylem değildir, aynı zamanda sosyal bir süreçtir (Kayır, 1998).

Kinsey ve arkadaşları tarafından 1938-1952 yıllarında cinsellikle ilgili ilk detaylı araştırmalar yapılmıştır. Toplum tarafından merak edilmesine rağmen, tabulaşan cinsellik üzerinde yapılan araştırmalar bu dönemlerde merak uyandırmıştır. Kinsey tarafından yapılan kadın ve erkeklerin cinsel davranışlarını konu alan araştırmalar, o dönemde yapılan en geniş kapsamlı araştırmalar olmuştur. Cinselliğin dini yönünden uzaklaştırılıp, bilimsel olarak ele alınmasını sağlayan bu araştırmalar olmuştur. Ayrıca bilim adamlarının kendi değer yargılarından arındırılmış biçimde olay ya da durumlara objektif biçimde yaklaşılabilceğini belirtmiştir (İncesu, 2001).

Cinsellik, doğumdan itibaren bireyin yaşamı sona erene kadar yaşamın her döneminde vardır. Başkalarıyla kurulan iletişimin niteliği, haz alabilmek, partnerle birlikte cinsel ilişkide haz alabilmek, sağlıklı bir yaşam sürülmesine katkıda bulunmaktadır (Kadıoğlu ve Şatıroğlu, 2011).

Cinsellik her ne kadar doğal ve içgüdüsel bir davranış olarak görülse de cinsellik sonradan öğrenilmektedir. Herhangi bir öğrenme olmadan da cinsel aktivite gerçekleştirilebilir ve bu sayede neslin devamı sağlanabilir. Fakat bazı cinsel aktivite biçimlerinin daha iyi olması, yapılan bazı davranışların partneri daha çok etkilemesi, yer ve zamanın önemi gibi konular sonradan öğrenilmektedir (İncesu, 2001).

Cinselliğin konuşulması ve eyleme dökülmesi yaşamın önemli bir parçası konumundadır. Cinsel uyarılma ile başlayan ve en son aşamada cinsel eylemle noktalanmış cinsellik, kültürden, ruh yapısından ve fizyolojik yapıdan etkilenmektedir (Rowland, 1995).

Dünyanın her bölgesinde cinselliğe mesafeli yaklaşıldığı ve bunun dini kurallar, toplumsal değerler, tabular ve dini kurallardan kaynaklandığı belirtilmektedir. Toplumumuzda cinselliğin konuşulmasının ayıp ya da günah olduğu, evlilik öncesi cinsel ilişki yaşamının yasak olduğu, erkeğin cinsel eylemde daha aktif olması gerektiği gibi düşünceler oldukça yaygındır. Bu düşünceler, üreme ve cinsellik konularında bireylerin yeterli bilgiyi elde etmesinin önünde engel olmuştur (Erman, 2002).

Toplumumuzda cinsel eğitimin olmaması, uzmanların, kitapların ve öğretmenlerin yeterli düzeyde kullanılmaması cinsellikle ilgili bilgi eksikliğine sebep olmaktadır. Bilgi eksikliğinin olması, fizyolojik ve ruhsal sağlığın iyi olmasına rağmen, cinsel yaşamda sorunların ortaya çıkmasına ve ilişkilerin bozulmasına sebep olabilmektedir. Bilgi eksikliğine ek olarak cinsel deneyimin düşük olması ya da hiç olmaması, toplumun cinselliği algılama biçimi, tabular, katı tutumların ve yasakların olması da cinsel işlev bozukluklarına sebep olabilmektedir (Zorlu Kocagöz, 2008).

Kadınlarda sıklıkla görülen vajinismusun yaygınlığı incelendiğinde ülkemizde %10 oranında olduğu, gelişmiş ülkelerde ise %1'lik bir oranda görüldüğü belirlenmiştir. Vajinismus, gelişmekte olan ülkelerde daha çok görülmektedir. Bu durumun ise kültürel etkilerden ve toplumların cinselliğe bakışından kaynaklandığı düşünülmektedir (Coşut-Çakmak, 2010).

Yapılan araştırmada toplumumuzda kadınlarda vajinismusun en sık görülen cinsel işlev bozukluğu olduğu belirlenmiştir. İkinci sırada ise cinsel istekte ve ilgide azalma gelmektedir (Tuğrul, 1998).

2.1.2. Cinsel Mitler

Mit kavramı, kaynağı gerçek olmayan, olağanüstü özellikleri barındıran ve kulaktan kulağa yayılan durumlardır. Cinsel mitler ise bireylerin cinsel konularda doğru olabildiğini düşündüğü, abartılı düşünce ve inanışlardır. Cinsel mitlerin bilimsel bir değeri bulunmamaktadır (Kayır, 1998).

Cinsellik, toplum içerisinde az konuşulmasına rağmen, çok merak edilen aynı zamanda da konuşan kişilerin utandıkları bir konudur. Bun anlayış, yanlış inançları, beklentileri ve mitleri oluşturmaktadır (Bozdemir ve zcan, 2011).

Cinselliğin, toplumlar tarafından tabu olarak görülmesi, üzerinde düşünüp tartışılmaması ve görüş bildirilmesine izin verilmemesi, cinsel mitlerin yaygınlaşmasına sebep olmaktadır (Keçe, 2012).

Cinsel mitler, cinsel yaşamdaki iletişimin önünde büyük bir engeldir. Cinsel mitler, cinsel işlev bozukluklarına sebep olabilmektedir (Kadioğlu ve şatroğlu, 2011).

Cinsel mitleri oluşturan en önemli unsur, toplumların tamamına yakınında cinselliğin ve değer yargılarının bir arada bulunmasıdır. Bu durum cinselliği kapsayan konuları açık ve net bir şekilde konuşmaya, tartışmaya ve üzerinde araştırmalar yapılmasına kısıtlama getirmiştir. Cinsellik insanlar için son derece önemli bir durumdur. Bunun konuşulmaması, insanların gizli gizli konuşmalarına ve yanlış inançların çoğalmasına sebep olabilmektedir (Kora ve Kayır, 1996).

Cinsel mitler, cinselliğin doğasına aykırı olan olumsuz düşünceler bütünüdür. Yanlış olan düşüncelerin yerine, doğru ve bilimsel dayanağı olan düşüncelerin konulması gerekmektedir. Cinsel mitler, abartılı ve gerçekliği olmayan beklentileri

oluşturduğu gibi, pişmanlık ve suçluluk gibi duyguların oluşmasına, anksiyeteye ve korkulara sebep olabilmektedir. Bunların sonucunda ise cinsel işlev bozuklukları görülebilir (Keçe, 2012).

Kültürel etmenler, sosyal normlar ve dini inanış cinselliğe olan bakış açısını etkilemektedir. Özellikle gelenekler ve dini inanış cinselliği etkileyen en önemli unsurlar olarak öne çıkmaktadır. Cinselliğe bakış yönünden ülkeler arası kültürlerden ve din anlayışının etkisiyle çeşitli farklılıklar söz konusu olabilmekle beraber benzerliklerde olabilmektedir. Yanlış ya da eksik bilgiler, bireyde anksiyeteye, suçluluk hissine ve çeşitli korkulara sebep olmaktadır (Kukulu, Gürsoy ve Sözer, 2009).

Cinsel mitler, eğitim düzeyi yüksek olan bireylerde görülebilmektedir. Bu durumun asıl sebebi ise cinsellikle alakalı konuların konuşulup, tartışılması ve yeterli düzeyde bilimsel bilgiye sahip olunamamasıdır (CETAD, 2006).

Sıklıkla karşılaşılan cinsel mitler şu şekildedir:

1. Cinselliğe erkek devamlı hazır olmalıdır ve sürekli istemelidir. Bu mit oldukça yaygındır ve sertleşme bozukluğu ile yakından ilgilidir. İnsanların büyük bir kısmı, erkeklerin her durumda ve zamanda bireyi etkileyen faktörlere dikkat etmeden, cinsel birlikteliğe hazır olduklarını düşünürler. Bu durumda erkeklerden sürekli olarak cinsel başarı beklenmektedir. Sürekli cinsel başarı beklenen erkekler ise stres altında kalır ve bu durum cinsel işlev bozukluğuna sebep olabilmektedir (Özmen, 1999; Kadioğlu ve Şatıroğlu, 2011; Keçe, 2012).

2. En yaygın cinsel mitlerden bir diğeri ise mastürbasyonun zararlı ve pis olmasıdır. Mastürbasyon, psikolojik ve fizyolojik olarak rahatsızlıklara yol açıp, alışkanlık yaptığı ile ilgili çeşitli düşünceler mevcuttur. Oysaki bireylerin kendi bedenlerini tanıyıp haz alabilmeleri için mastürbasyon oldukça güzel bir deneyimdir ve uygun zamanda yeterli düzeyde gerçekleştiğinde bireye mutluluk vermektedir (Özmen, 1999; Kadioğlu ve Şatıroğlu, 2011; Keçe, 2012).

3. Bir diğerk yaygın cinsel mit ise oral seksin pis ve yanlış olduğudur. Cinsel birlikteliğı gerçekleştirecek olanların onayları olduğunda ve gerekli sağlık ortamı sağlandığında uyarıcı yönü oldukça yüksek olan bir birliktelik sağlanır (Keçe, 2012).

4. Haz sağlayan sekste asıl amaç cinsel birleşme miti de oldukça yaygındır. Bu mit, cinselliğı birleşme ile sınırlamaktadır. Bu mit, kadınların yetersiz uyarılmalarına ve orgazm olamamalarına sebep olabilmektedir. Çünkü ön sevişme olmadan gerçekleşen birleşme kadınların yeterli uyarılmasını engellemektedir. Bu durum erkeklerde de sadece sertleşmeye odaklanıldığı için kaygıya sebep olup, ereksiyon bozukluğuna neden olabilmektedir (Özmen, 1999).

5. Kadınlar sadece penisle orgazm olmalıdır. Kadınlar üzerinde yapılan araştırmada %20-30 oranında kadınların vajinal hareketlerle orgazm olabildiğı belirlenmiştir. Kadınların elle uyarılmalarına da ihtiyaç vardır. El ile uyarıldıklarında yaşana orgazmın, vajinal birleşme ile yaşananandan daha güçlü olduğu ifade edilmektedir (Özmen, 1999).

6. Cinsel birleşmeyi erkeğın yönettiğı miti oldukça yaygındır, aynı zamanda kadının başlattığı cinsel eylem ahlaksızlık olarak görülmektedir (Kayır, 1998).

7. Penisin büyüklüğü cinsel birlikteliğın en önemli unsurudur. Erkekliğın gücü olarak görülen büyük penis, kadınların daha iyi tatmin olabilmesi için önemli bir unsur olduğu ifade edilmektedir (Özmen, 1999).

8. Cinsel birlikteliğın öğrenilmez ve doğal olduğu düşüncesi oldukça yaygındır. Partnerler birbirleriyle cinsellik hakkında konuşup, rahatsız oldukları ya da mutlu oldukları durumları paylaşarak cinselliğı daha iyi öğrenebilirler (Kadioğlu ve Şatroğlu, 2011).

9. Fantezi kurmanın yanlış olduğunu belirten cinsel mitler vardır. Fantezi, sağlıklı cinsel birlikteliğın göstergelerindendir. Cinsel fantezi sayesinde cinsel uyarı

sağlanır, haz duyulur. Fanteziler, sabit düşünce ve davranışlara dönüşmediği sürece, herhangi bir soruna sebep olmamaktadır (Keçe, 2012).

10. Fiziki yakınlaşmalar, cinsel ilişkilerle açıklanır. Yapılan bütün fiziksel yakınlaşmalar, cinsel birleşmeyle tamamlanmayabilir. Partnerlerin birbirlerine dokunup, okşamaları zevk almalarına yardımcı olmaktadır (Kadıoğlu ve Şatıroğlu, 2011).

11. Cinsel ilişkide evren olan doğrular bulunmaktadır. Doğrular ve yanlışların cinsel partnerlerin algı ve düşüncelerine göre değişmektedir. Karşılıklı onay verildiği sürece cinsel aktiviteler anormal olarak algılanmaz (Kayır, 1998).

12. Toplum tarafından erkeğin öfke ve saldırganlık duygularını dışa vurması normal olarak kabul edilirken; cinsellikle ilgili duyguları açığa çıkartmak yanlış kabul edilmektedir. Sevgi ve fiziksel yakınlaşmalarla ilgili duygular açığa vurmak güçsüzlük belirtisi olarak algılanmaktadır (Kayır, 1998).

13. Karşılıklı sevgi varsa cinsel birliktelikten de zevk alınmaktadır miti de oldukça yaygındır. Cinsellikten zevk alabilmek için karşılıklı uyum ve tanıma süreci gerekmektedir. Cinsellik, yaşarken öğrenilir (Keçe,2012).

14. Çiftler aynı anda orgazm olabilirse cinsel birliktelik güzeldir. Erkek ve kadınların fizyolojik yapıları gereği aynı anda orgazm olabilmeleri oldukça zordur. Bu tarz bir beklenti içerisinde olan çiftlerin evlilik ve cinsel yaşamlarında problemler görülebilmektedir (Kayır, 1998).

Cinsel mitlerin temelinde yeterli düzeyde bilginin olmaması ya da yanlış bilgilenme bulunmaktadır. Cinsel mitler, cinsel işlev bozukluğuna sebep olabilmektedir. Cinsel mitler, farklı kültür ve toplumlarda benzerlik gösterebilmektedir. Cinsel mitler, çiftlerin birbirlerinden ya ad kendilerinden yüksek beklenti içerisine girmesine sebep olmaktadır. Bu durum yetersizlik duygusuna ve kaygılara zemin hazırlamaktadır (Zilbergeld, 1992; Akt. Şahbaz, 2017).

Kocagöz (2008) cinsel mitlerin, cinsel işlev bozukluklarını başlatan ve sürdüren etkisi olduğundan bahsetmiştir. Bu nedenle cinsellikle ilgili doğru ve gerçekçi bilgilerin öğrenilerek cinsel mitleri değiştirmenin gerekliliğinden söz edilmiştir. Böylelikle cinsel yaşamdaki problemlerde ortadan kalkacaktır. Cinsel işlev bozukluğunun tedavisinde, ilk olarak sorgulanması gereken durum, cinsel mitlerdir. Yanlış düşüncelerin yerine bilimsel dayanağı ve gerçekçiliği olan düşüncelerin yerleştirilmesi gerekmektedir. Cinsel problemlerle ilgilenen danışmanında kendi inanç ve değerlerinden uzaklaşıp, danışma yapması gerekir (Kocagöz, 2008).

Eski döneme kıyasla toplumlarda daha az cinsel mitler ve yanlış inanışlar bulunmaktadır. Toplumdan topluma ahlaki değerler farklılık gösterse de cinsle mitlerin ortak olduğu noktalar vardır. Erkeğin cinsel ilişkide daha aktif, kadının daha pasif olması buna örnek olarak gösterilebilir. Erkeğin penisinin bulunması ve vücuttan farklı bir parçaymış gibi bakılması da erkeğin ilişkiyi başlatan, sürdüren, yöneten ve partnerini memnun eden bir imaj oluşturması ve erkeğin daha güçlü olduğunun düşünülmesi ise bir diğer ortak olan mitlerdendir (Kora, 2001).

Cinsellikle ilgili konuların açıkça ifade edilememesi, tartışılmaması ve yeterli bilginin elde edilmemesi cinsel mitlerin ortaya çıkmasının en önemli nedenlerindedir. Yaşanan belirsizlikler korku ve endişeye sebep olarak yanlış bilgilerin yayılmasına sebep olur ve bu sayede cinsel mitler oluşur. Beklentilerin abartılı derecede fazla olması, yetersizlik duygusunun oluşması, kaygı ve endişeler cinsel işlev bozukluklarına sebep olmakla birlikte oluşan rahatsızlıkların artarak devam etmesine sebep olmaktadır. Cinsel mitlerin kadınlara oranla erkeklerde daha fazla cinsel işlev bozukluğuna sebep olduğu bildirilmiştir (Zilbergeld, 1978; Bancroft, 1989; Bhugra and De Silva, 1993; Şahin, Şimşek ve Seyisoğlu, 2006).

Cinsel davranışlar çoğunlukla gergin ve hayal kırıklığı ile son bulur. Bu noktada kaygının cinsel uyarılma üzerindeki etkisi ile kişinin aynı duyguları bir daha yaşayacağını korkusu ile uyarılma gerçekleşmez. Bu şekilde bir kısır döngü oluşur. Bu döngünün kişinin cinsel işlev bozukluklarına yol açtığı açık bir şekilde görülmektedir ve

bu açıdan bakıldığı zaman cinsel yaşam psikosomatik tıbbın önemli konularından biri oluşturmaktadır (Çeri, Yılmaz ve Soykan, 2008).

Kayır (1998)'e göre en yaygın cinsel mitler şunlardır:

1. Fiziksel yakınlaşmaların tamamı cinsel aktivitelerle sonuçlanmalıdır.
2. Cinsel ilişkilerin sorumlulukları erkeklere aittir ve ilişkiyi güzel bir şekilde yönetebilmelidir.
3. Kadınlar, ilişkiyi başlatamazlar. İlişkiyi başlatan kadınlar ahlaksızdır.
4. Erkeğin cinsel organı sevişme sırasında sertleşmelidir.
5. Kadınlar ve erkekler, cinsel ilişkiye hayır dememelidir.
6. Cinsel aktivite sırasında mastürbasyon yapılmamalıdır. Yapılan mastürbasyon zararlı ve kirlidir.
7. Erkekler, cinsel ilişkiyi sürekli isterler ve her zaman ilişkiye hazırdırlar.
8. Erkekler, kadınlara nasıl zevk vereceğini bilir.
9. İlişki muhakkak orgazm ile sonuçlanmalıdır.
10. Cinsellikte başarıyı elde etmek oldukça önemlidir.
11. Penis sertleştiğinde en kısa sürede boşalma olmalıdır.
12. Sevişmek, cinsel birleşmedir.
13. Cinsel aktivitelerin kendine ait ve değişmez kuralları vardır.

14. Erkekler olumsuz duygularını asla açığa çıkarmamalıdır.

15. Sevişmek oldukça doğaldır ve kendiliğinden gelmelidir. Konu hakkında konuşma ya da düşünme yapılmamalıdır.

16. Çiftlerin birbirlerini sevmesi, haz vereceği anlamına gelmektedir.

17. Penisin sertleşmesi kaybolduğunda, çiftler birbirlerini çekici bulmaz.

18. İlişki esnasında hayal kurulmamalıdır (Kayır, 1998).

Apay, Akpınar ve Arslan (2013) araştırmasında cinsel mitlerin topluma ne düzeyde yerleştiğini belirlemeye çalışmıştır. Araştırmada eğitim düzeyi yüksek olan bireyler (üniversite öğrencileri) örneklemini oluşturmaktadır. Araştırma sonucunda en yaygın mitler şu şekilde belirlenmiştir:

1. Eşlerin birbirlerini sevmeleri, nasıl zevk alınacağını bildiği anlamına gelmektedir (%75,1).

2. Cinsel ilişki esnasında çiftler birbirlerinin düşünce ve isteklerini bilirler (%69).

3. Erkekler, cinsel ilişkiye her zaman hazırdır (%66,2).

4. Erkekler, kadınlara asıl zevk vereceklerini çok iyi bilirler (65,7).

Basın-yayın organlarında bilimselliği olmayan cinsellikle ilgili yayınların olması cinsel mitlerin oluşup, pekişmesine sebep olmaktadır. Eğitim düzeyi yüksek olan grupta daha az olması gerektiği düşünülen cinsel mitlerin, aslında bu gruplarda daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Eğitim düzeyinin fazla olması, cinsel bilginde fazla olacağı anlamına gelmemektedir. Cinsellikle alakalı yeterli bilgisi olmayanlar pornografik yayınlar ve akran gruplarından bu bilgiyi elde etmeye çalışmaktadır. Bu gibi durumlarda

gerçek erkeğin nasıl olması gerektiği düşünülmektedir ve bu durum mitlerin oluşmasına sebep olabilmektedir (Kora ve Kayır, 1996; Sungur ve Tarcan, 2006).

Cinsel mitler, yanlış ya da eksik bilgiler ile önyargılarla mücadele edebilmek için sadece cinsel sorunları olan bireylerle ilgilenilmemelidir. Ekonomik düzeyi ve eğitim düzeyi ne olursa olsun toplumun her kesimine ulaşıp, gerekli bilgilendirme çalışmaları yapılmalıdır. Cinsel mitleri ortadan kaldırmak yeterli olmamaktadır, mitleri kaldırıp yerine doğru bilgilerin konulması gerekir. Bu bilgiler ise yeniden mitlerin oluşmaması için, bilimsel içerikli olmak zorundadır (Sungur ve Tarcan, 2006).

2.1.3. Cinsel Doyum

Cinsel doyum kavramı, kişinin cinselliğe ilişkin olumlu ya da olumsuz durumların öznel değerlendirilmesinin sonucunda oluşan duygusal tepkilerdir. Cinsel doyum, ilişkiden memnun olma durumu, özsaygı ve tatminlikle doğrudan ilişkilidir. Aynı zamanda evlilikteki istikrar durumunun da önemli bir belirleyicisi konumundadır. Bu sebeplerden dolayı, cinsel tatmin birçok insan için mutluluğun en önemli öğelerinden birisidir (Stephenson and Meston, 2011).

Cinsel doyum, kişinin cinsellikten hissettiği memnuniyet ve keyfin düzeyidir. İkili ilişkilerde cinsel içerikli ya da cinsel içeriği olmayan yönlerde cinsel doyumun içerisinde değerlendirilmektedir. Çiftlerin yaşam koşulları, kültürel durumlardan etkilenme düzeyleri, cinsiyetleri, yaşı ve yaşamları boyunca cinsel deneyimlerini nasıl geliştirdikleri de cinsel doyumun düzeyinin belirlenmesinde etkilidir (Varma vd., 2005).

Evlilik ile cinsel doyum arasında anlamlı ilişkiler bulunmaktadır. Evlilik doyumunu yüksek olanların, cinsel faaliyetlerinden aldıkları tatminin de yüksek olduğu belirlenmiştir. Bu durum evlilik doyumunun, cinsel tatmin düzeylerini artırmasıyla açıklanabilir (Timm and Keiley, 2011; Smith et al., 2011).

Evlilik içerisinde cinselliğin önemli bir görevi vardır. Cinsellik, çiftleri birbirlerine bağlayan bir güçtür. Cinselliğin sağlıklı biçimde yaşanması aralarında bağı

kuvvetlendirip, çiftlerin birbirlerine duydukları yakınlığı artırmaktadır. Çiftler arasındaki sorunlar azalırken, birbirlerine karşı hissettikleri sevgi ve saygı düzeyi artmaktadır. Ayrıca karşılıklı beklentiler daha çok dikkate alınmakta ve düşüncelere verilen değerler artmaktadır. Cinsel ilişkinin yeri, zamanı, süresi ve tekniği ilişkiden alınan doyumla doğrudan bağlantılıdır (Canel, 2012).

Yapılan araştırmada cinsel doyumun, cinsel ilgiyi etkilediği belirlenmiştir. Cinselliğin, evlilikte mutlu olmayla doğrudan bağlantılı olduğu tespit edilmiştir (Gülsün vd., 2009).

Cinsel doyum, cinsel ilişkiden duyulan memnuniyetin düzeyidir. Çiftler arasında var olan uyum, ilişkinin birçok alanını etkileyen önemli bir durumdur. Cinsel doyum açıklanırken en çok cinsel ilişkinin sıklığı ve orgazm yaşama yoğunluğu kavramları üzerinde durulduğu görülmektedir. Çiftlerin arasındaki iletişimin niteliği de cinsel doyumunu belirleyen faktörlerden birisidir (WHO, 2010).

Cinsel birlikteliğin sonucunda alınan doyumun düzeyi ile ilgili yapılan araştırma da tek cevaplık soru sorulmuştur. Bu araştırma cinsel ilişkinin tek cevaplı soruyla genel doyumun daha iyi gösterebileceğini belirtmektedir (Zhou, 1993).

2.1.4. Cinsel Mitler İle İlgili Araştırmalar

Toplumların mitleri, cinsel rollerin ortaya çıkışında etkili olmaktadır. Erkek ve kadınların cinsel rolleri farklı şemalardan oluşmaktadır. Cinsellikten beklentileri, yaşama biçimleri ve yönelimleri farklı olabilmektedir. Bu durum çiftlerin cinsel ilişkilerden aldıkları doyumunu etkilemektedir (Speckens et al., 1995).

Vajinismusun oluşmasının en önemli sebebi ağrı olacağına inanılması gösterilmektedir (Ward and Ogden, 2010). Yapılan araştırmada cinsiyet değişkenine göre cinsel mitlerin farklılık göstermediği belirlenmiştir (Kora ve Kayır, 1996; Raizada, Gupta and Kumar, 1997; Torun, Torun ve Özeydin, 2011; Ogur, Utkuualp ve Aydınoglu, 2016).

Ülkemizde kadınlar ve eşleriyle yürütülen araştırmada kadınların %50'sinin cinsel bilgi eksikliği olduğu belirlenmiştir. Cinsel bilgi eksikliğinin, cinsle işlev bozuklukları üzerinde önemli bir etkisi olduğu ifade edilmektedir (Tuğrul ve Kabakçı, 1997).

Çiftlerin mutluluk düzeylerinin, cinsel doyumunu anlamlı derecede etkilediği, ilişkilerdeki mutsuzluğun cinsel aktivitelerdeki niteliği olumsuz etkilediği tespit edilmiştir. Kadınların ise erkeklere göre cinsel aktivitelerden daha az doyum sağladıkları saptanmıştır (Turan, 2003).

Güvel ve arkadaşları (2003) tarafından yapılan araştırmada eğitim düzeyi ve yaş değişkenlerinin kadınların cinsel işlevinde anlamlı farklılığa yol açmadığını belirlemişlerdir. Evlilik süresi ile cinsel işlev arasında ise ters orantı olduğu tespit edilmiştir.

Yapılan araştırmalarda öğrenim düzeyi yükseldikçe cinsel işlev bozukluklarının aynı oranda arttığı tespit edilmiştir (Cayan vd., 2004; Aslan vd., 2008).

Özkardeş ve arkadaşları (2003) tarafından yapılan araştırmada 25,8 yaş ortalamasına sahip 118 kişi ile yürütölen araştırmada örneklem grubunun cinsellikle ilgili konularda ilk bilgilerin ortalama 13 yaşında elde edildiği belirlenmiştir. Ayrıca %61 oranında bireylerin aileleriyle hiçbir şekilde cinselliği konuşmadıkları tespit edilmiştir. Eğitim düzeyine göre cinsel mitlerde farklılaşma olmadığı belirlenmiştir.

Yapılan araştırmada cinsel bilgi edinme yolları ile cinsel mitlerin yaygınlık düzeyleri incelenmiştir. Araştırmaya 105 hemşire katılmıştır. Araştırmada 53 hemşirenin düzenli bir cinsel partneri olduğu, 52'sinin ise düzenli bir partneri olmadığı belirlenmiştir. İlk cinsel bilgi kaynaklarının ise aile, kitap ve medya olduğu tespit edilmiştir. Cinsel partneri olanların %53,73'ünün cinsel mitlere inandığı, cinsel partneri olmayanların ise %65,13'ünün cinsel mitlere inandığı saptanmıştır. %89,5 ile en fazla kabul gören cinsel mit "sevişme ancak her iki tarafın orgazm olması ile güzeldir" miti olmuştur. Cinsel deneyimlerin az da olsa cinsel mitlere inanma düzeyini etkilediği, çoğu

cinsel mitin ise devam ettiği tespit edilmiştir. ayrıca yanlış edinilen cinsel bilgilerin, cinsel mitlerin devam etmesinde etkili olduğu ifade edilmektedir (Yaşan ve Gürgen, 2004).

Kültürün etkisi, cinsel değerler, bilgi eksiklikleri ya da abartılı bilgiler, kadınların cinsel organını yeteri kadar tanıyamaması, bekaret konusunda çok hassas olunması, yeterli düzeyde cinsel bilginin edinilmeyip doğrudan cinsel ilişkiye girilmesi cinsel işlev bozukluklarını artıran en önemli sebeplerdir (Yaşan ve Gürgen, 2004; Doğan ve Özkorumak, 2008; Çetin vd., 2008).

Aktan Mutlu (2009) araştırmasında vajinismus tanısı alan kadınların, cinsel mit, doyum ve öyküleri ile demografik özellikler ve eş değerlendirme düzeyleri incelenmek istenmiştir. Araştırma sonucunda vajinismus tanısı alan kadınların, cinsel mitlere sağlıklı kadınlara göre daha fazla inandıkları belirlenmiştir. Eğitim düzeyi arttıkça kadınların, psikiyatriye başvurma süresinin kısalmadığı, cinsel doyum düzeyinin düşük olduğu ve cinsellikle ilgili bilgi düzeylerinin az olduğu belirlenmiştir. Çevrenin cinselliğe bakış açısının baskıcı ve tutucu olduğu, kadınların dokunma ve dokunulmasına karşı dirençli oldukları ve tedavi süreçlerinin uzun olduğu saptanmıştır. Aktan Mutlu araştırma sonucunda vajinismusun yaşamın birçok alanını olumsuz etkilediğini, bu durumun önlenmesi konusunda da cinselliğe bakış açısının eğitimlerle değiştirilmesinin faydalı olacağını ifade etmektedir.

Cinsellikle ilgili yanlış inanışlar, vajinismusun oluşmasında oldukça etkilidir. Vajinismuslu kadınların bazılarının babalarıyla yakın ilişki düzeylerinin oldukça düşük olduğu belirlenmiştir. Bu durum anne-baba tutumunun vajinismusun oluşmasında etkili olabileceğini düşündürmektedir (İncesu, 2006).

Demografik değişkenlerin cinsel işlev üzerinde etkisinin incelendiği çalışmada gelir düzeyi düşük olanların, cinsel işlev bozukluklarının anlamlı derecede yüksek olduğu belirlenmiştir. evlilik süresi arttıkça cinsel işlev bozukluğunun da arttığı tespit edilmiştir (Singh et al., 2009).

Kadınlarla yürütülen başka bir araştırmada sigara kullanımının cinsel işlevi olumsuz etkilediği belirlenmiştir. depresyon belirtileri gösteren kadınların ise cinsel işlev düzeylerinin düşük olduğu saptanmıştır (zerdoğan vd., 2009).

Yetişkin bireylerin utanç ve suçluluk duygularının cinsel doyumunu azalttığı ve bu durumun cinsel işlev bozukluğuna sebep olduğu ifade edilmiştir. Kadınların bahsedilen duyguların yüksek olması vajinismus ile anorgazmi sorunlarının ortaya çıkmasında etkili olmaktadır. Ayrıca ocukluk yaşantıları, aile tutumları, zgven ve benlik algısının birçok olumsuz duyguyu tetiklediği belirtilmektedir (Cinsel Sağlık Enstitüsü Derneği, 2012).

Ziya (2015) tarafından yapılan araştırmada niversite ğrencilerinin cinsel mit inançları, bilgi düzeyleri ve tutumları incelenmiştir. Araştırmaya 214 birey katılmıştır. Analizler sonucunda cinsel bilgi ile cinsel tutum arasında pozitif yönde ilişki olduğu tespit edilmiştir. Seksin her zaman erkeğin davetiyle başladığı miti ise en çok yanlış bilinen mit olarak belirlenmiştir. cinsel bilgi düzeyi arttıka, cinsel mitlerin azalmadığı belirlenmiştir.

Aygin ve arkadaşları (2017) tarafından yapılan araştırmada niversite ğrencisi kadınların cinsel mitle alakalı görüşleri değerlendirilmiştir. Örneklemi 157 kadın oluşturmaktadır. Yapılan analizler sonucunda okunulan bölüm, anne-baba eğitim düzeyi, ekonomik gelir ve yaşanılan yer değerifenlerine göre cinsel mitlere inanma düzeyinin farklılaşmadığı tespit edilmiştir. Yeterli düzeyde cinsel bilgiye sahip olmayan kadınların, cinsel mitlere inanma oranının yüksek olduğu belirlenmiştir.

2.2. ANNE-BABA TUTUMLARI

Tutum, birey, nesne ya da konuyla ilişkili sürekli duygu ve inançlardır. Tutumlar bireyin davranışlarına yön vermektedir. Tutum, bireylerin karşılaştıkları durumlar karşısında verdikleri tepkilerdir. Tutumlar, nesneye, kişiye ya da soyut kavramları kapsayabilmektedir. Tutumlar olumlu ve olumsuz olmak üzere ikiye ayrılırlar (Cüceloğlu,2005).

Tutumların oluşmasında bilişsel, davranışsal ve duygusal faktörler etkili olmaktadır (İnceoğlu,2010).

Aile toplumların özelliklerini içerisinde barındıran en küçük birimlerdir. Aileler toplumların kültürel özelliklerini, değerleri, inançları ve yargıları bünyesinde barındırmaktadır. Aileler, çocuklarının sağlıklarını korumak, huzurlu bir yaşam sürüp çocukların beklentilerini karşılamak için gerekli olan sevgi ve saygıyı gösterip, onlarla ilgilenirler. Çocuklar anne ve babasından sosyal ilişkilerin nasıl olması gerektiğini, kendisine güvenmeyi ve toplumsal değerleri öğrenir. Anne ve babanın bu aşamada çocuklarına sergiledikleri tutumlar, sosyalleşme sürecini etkilediği gibi kişiliği de önemli ölçüde etkilemektedir (Yaşa, 2012).

Çocukların temel eğitimlerinde ve özgüven kazanmalarında aile ilk olan en etkili kurumdur. Bebeklik döneminde temel güven duygusunun kazanılmasından, duyguların oluşumuna kadar aile olumlu ya da olumsuz olarak katkıda bulunmaktadır. Bebek ile anne arasındaki bağın kuvvetli olması ve etkili iletişim kurulması çocukların güven duygusunun gelişimine katkı sağlamaktadır. Bu şekilde yetişen bir bebeğin kendi kararlarını verebilen, kendisine güvenen ve girişimci bir kişiliği olur (Düzgün, 2010).

Anne ve babaların çocuklarına yönelik tutumları belirli dönemlerde değişkenlik gösterebilmektedir. Eğitim düzeyi, kültürel yapı, kişilik özellikleri ve gelenekler çocuklara yaklaşımları etkileyebilen demografik değişkenlerdendir. Anne-baba tutumlarının, çocuğun ruhsal yapısını doğrudan etkilemekte ve bu durumda çocuğun davranışlarına yansımaktadır (Steinberg, 2001).

Çocukların kişilik gelişimlerinin en önemli belirleyicisi aile kurumudur. Anne-baba ve çocuk arasında kurulan etkili iletişim, çocuğun sağlıklı biçimde gelişmesine ve kişiliğinin sağlam temeller üzerine kurulmasına olanak sağlamaktadır. Anne-babası tarafından karşılıklı etkileşime ve hoşgörüyeye dayalı bir ortamda büyütülen çocukların, benlik saygılarının yüksek ve sosyal becerilerinin yüksek olduğu belirlenmiştir (Coplan, 2004).

Çocuğa yaklaşım noktasında anne ve babalar isteyerek ya da istemeyerekte olsu farklı tutumlar sergileyebilmektedir. Bazı çocuklar ailesinden çok fazla sevgi görmekte, bazıları ise ailesi tarafından reddedilebilmektedir. Benimsenen tutumların tamamı çocukların sosyal ve kişisel gelişimlerini etkileyip, ilerleyen dönemlerde çocuğun davranışlarına yansımaktadır (Yavuzer, 1998).

Çocukluk yılları kişilik gelişiminin büyük ölçüde şekillendiği bir dönemdir. Bu dönemde anne-baba tutumları, kişiliğin olumlu ya da olumsuz biçimde oluşmasına katkıda bulunmaktadır (Yavuzer, 2004).

Anne-babalar çocuklarının toplumun bir parçası olabilmesi için o bilinci vermeye çalışır ve sosyalleşmelerine yardımcı olurlar. Ailenin çocuklarına karşı yardımları şu şekilde ifade edilmektedir: (Yörükoğlu, 1997).

- Sosyal ortamlara kabul edilmesi için gereken ortamı hazırlarlar.
- Toplum tarafından onaylanan davranışları, çocuklarına rehberlik ederek öğretmeye çalışırlar.
- Akademik başarısının ve arkadaş ilişkilerinin iyi düzeyde olabilmesi için yetenek alanlarını geliştirirler ve yardımcı olurlar.
- Çocuğun dengeli bir kişilik gelişiminin olması için çocuklarına güven duygusunu verirler.
- Uyumlu kişilik gelişimini desteklerler.
- Sosyalleşebilmeleri için gereken davranış biçimlerini öğretip, çocuklarına model olurlar.
- Gelişimleri esnasında karşılaşılabilecek sorunları çözme noktasında yardımcı olurlar.

Anne-babaların tutumlarına yönelik olarak çocuk yetiştirme aşamasında 4 adet boyut bulunmaktadır. Bu boyutlar şunlardır:

- **Ebeveynin Kontrolü:** Anne-baba tarafından konulan kurallara, çocukların ne düzeyde uyacağını belirtmektedir.

- **Ebeveyn-Çocuk İlişkisinde Açıklık:** Anne ve babaların alınacak kararlarda, çocuklarının düşüncelerine ne düzeyde önem verdiği ve saygı gösterdiği oldukça önemlidir. Çocuklarının düşüncelerine saygı gösterme düzeyi, çocukların isteklerine ulaşmasında desteklenmesi ebeveyn-çocuk ilişkisinin açıklık ilkesi ile ilgilidir. Çocukların davranışları sınırlandırılıyorsa çocuklarına bu sınırlandırmanın nedenleri açık bir şekilde ifade edilmelidir.

- **Olgunluk Beklentisi:** Çocukların zihinsel, sosyal ve duygusal alanlarda kendilerini geliştirebilmeleri için ne düzeyde desteklediği olgunluk beklentisi ile ilişkilidir.

- **Bakım-Destek:** Anne-babaların çocuklarının bakımlarını karşılarken, onlara ne düzeyde sevgi, saygı ve ilgi gösterdiği ile ilişkilidir (Baumrind, 1980; Akt. Gümüş Ersen, 2010).

Çocukların sağlıklı ve sorumluluk sahibi olabilmeleri için anne-babaların eşit derecede yetkiye ve otoriteye sahip olunmasını savunan görüşlerin yanında sadece babaların otoriter olduklarında erkek çocuklarını daha iyi yetiştirdiğini savunan yaklaşımlar mevcuttur. Anne-babaların eşit otoriteye sahip olduğu ailelerde, çocukların ebeveynlerine bağımlı olduğu ve özgüvenlerinin düşük olduğu belirlenmiştir. Ailelerde çocuklarına disiplinli yaklaşan kişilerin anne olmaması gerekir. Bu durum çocuğun duygusal ihtiyaçlarının birçoğunun anneler tarafından karşılanmasından dolayı annelerin çocuklarına karşı daha sıcak ve sevecen yaklaşımları gerekmektedir. Aksi durumda ise anne-çocuk ilişkisinde, çocuklar gereken doyumu sağlayamazlar (Kalkınç, 2010).

Çocukların sosyalleşebilmelerinde en önemli görev ailelerindir. Anne-babalar çocuklarına bilgi, değer, toplumsal roller ve alışkanlıkları aktarmakla görevlidir. Anne-babalar çocuklarına kılavuzluk yaparak, model olurlar ve örnek davranışlar sergileyerek olumlu davranışlar kazanmalarını sağlarlar. Çocukların nasıl davrandıkları, anne-babaların tutumuna ve kişiliklerine bağlıdır (Williamson and Campell, 1985; Akt. İnanç, Bilgin ve Atıcı, 2009).

Ebeveynlerin birçoğunun, çocuklarını yetiştirirken kişilik özelliği, ahlaki değerleri ve davranışlarına yönelik bir beklenti içerisinde girerler. Bu beklentiler açıkça ifade edilebildiği gibi, gizli beklentilerde olabilmektedir. Ebeveynlerin kendi amaçlarına ulaşabilmeleri için kendilerince standart davranışlar belirlerler. Bazı durumda ise farklı alternatif davranışlar sergilerler. Olumlu davranışlar ödüllendirilirken, olumsuz davranışların sonucunda çocuklar cezalandırılabilir. Çocuğun çevresi, ailenin beklentilerine göre düzenlenir ve çocuğun hedeflerine ulaşabilmesi için desteklenir. Bu durum, ebeveynlerin kendi içerisinde değerlendirilmesi gerektiğini göstermektedir. Çünkü çocuğa yönelik her davranış, çocuğun ileriki yaşamını etkileyecektir ve çocukların model aldığı ilk kişiler anne-babalardır (Solmuş, 2010).

Anne-babaların çocuk yetiştirme noktasında benimsedikleri tutumlar, çocuklar için model oluşturmaktadır. Çocuğun yaşamını doğrudan etkileyen anne-baba tutumları çocuğun kişilik ve karakter gelişimleriyle ilişkilidir. Çocuklar anne ve babalarıyla özdeşim kurarak, onların davranışlarına benzer şekilde davranmaya başlarlar. Bu aşamada çocuğa yönelik sağlıklı tutumların olması, çocuğun özgüveni ve benlik saygısının yükselmesine fırsat tanıyacaktır. Aksi takdirde kendisine değer vermeyen ve davranış sorunları olan bir çocuk olacaktır (Kaya, Bozaslan ve Genç, 2012).

Yavuzer (1998)'e göre anne-baba tutumları 3 gruba ayrılmaktadır. Bunlar;

1. Denetleyici: Anne-babalar çocuklarına karşı denetleyici olduklarında, onların davranış ve tutumlarını değiştirmeyi hedeflerler. Bu tutumda şiddet, tehdit, sevgi göstermeme, konuşmamak, hakaret etmek ve aşağılamak sıklıkla görülmektedir.

2. Destekleyici: Bu tutumda, çocuklarla yakından ilgilenilir, sevgi gösterilir ve ortak aktivitelere katılma vardır. Bu tarz tutumda çocukların benlik gelişimi desteklenir. Çocukların gelişimini destekleyen davranışlar sergilenir. Çocuğun denetlenmesi için ikna edici olan anne-babalar, çocukların gelişimlerini desteklediklerinde, çocuğun gelişim evrelerini sağlıklı bir şekilde atlattığı ve beklentilere daha iyi cevaplar verildiği gözlenmiştir.

3. Pasif: Anne-babaların çocuklarına karşı ilgisiz davranması ve kayıtsız kalmasını içermektedir (Yavuzer, 1998).

Anne-baba ve çocuk ilişkisinde en önemli unsur iletişimdir. İletişimin sağlıklı bir şekilde kurulabilmesi içinde ben dilini kullanmak gerekir. Ben dili, bozucu değil yapıcıdır; eleştirici değil, doğruyu buldurucudur (Navaro, 2003).

Anne-babaların, çocukların davranışlarını ne düzeyde kontrol sağlandığı ve çocuklara yönelik yakınlık düzeyine göre çeşitli anne-baba tutumları bulunmaktadır (Cole and Cole, 2001).

2.2.1. Baskıcı-Otoriter Anne-Baba Tutumu

Baskıcı-otoriter tutumda çocuklara sevgi düşük düzeyde gösterilir, ilgi ve kabul vardır, yüksek düzeyde de kontrol bulunmaktadır (Yılmaz, 1999).

Baskıcı-otoriter anne-babalar, çocuklarından sorgusuz itaat beklemektedir. Bu tutumu benimseyen ebeveynler, kendilerini otoritenin temsilcisiymiş gibi hareket etmektedirler. Bu tarz tutumun en belirgin özelliği, katı davranışlar ile sorgulanmayan düşünce yapısının bulunmasıdır. Çocuklarla çok fazla iletişim kurulmaz, ebeveynlerin isteklerinin mutlaka yapılması beklenir, yapılmadığında ise cezaya başvurulmaktadır (Kuzgun, 1972).

Otoriter tutumu benimseyen anne-babalar çocuklarıyla kurdukları tek yönlü iletişim ve baskıcı tutumdan dolayı yaşadıkları gerginlik çocukları ile duygusal yakınlık

kurmalarına engel olmaktadır. Bir diğere sebep ise bu tutumu benimseyen ebeveynler çocuklarına ilgi ya da sevgi gösterdiklerinde çocuklarının şımaracağını düşünüp endişelenmeleridir. Çocuklar bazı zamanlarda sevilmediğini, yeteri kadar kendileriyle ilgilenilmediğini düşünüp, dikkat çekme arzusuyla olumsuz davranışlar sergileyebilirler. Bu durumda ebeveynler tarafından çocuklara kızılması, ceza verilmesi, şiddet eğilimli davranışlar sergilemesi çocukların gözünde ilgi şeklinde algılanabilmektedir (Solmuş, 2010).

Otoriter ve baskıcı tutum, çocukların hoşgörü kaybına, içe dönük olmalarına, saldırgan davranmalarına ve katı olmalarına sebep olabilmektedir (Avcı, 2006). Yapılan araştırmada anne-babasını otoriter olarak algılayan çocuklarda saldırganlık eğilimlerinin yüksek olduğu, sürekli kendilerini suçladıkları tespit edilmiştir (Aslan,2004; Duran, 2005).

Otoriter ve baskıcı ortamda ve demokratik ortamda yetişen çocuklar üzerinde yapılan araştırmada bu çocukların psikolojik sağlık düzeylerinin, demokratik ortamda yetişenlere göre daha düşük olduğu tespit edilmiştir (Özer, 2013).

Demografik değişkenlerin anne-baba tutumları üzerindeki etkinin incelendiği araştırmada, çocuk sayısı fazla olan ebeveynlerin yaşı küçük olan çocuklarına karşı tahammül düzeylerinin daha düşük olduğu ve onlara karşı katı davranışlar sergiledikleri belirlenmiştir (Özyürek vd., 2005).

Çocuklarına sürekli olarak müdahale eden ve kararlarına karışan otoriter-baskıcı ebeveynler, çocuklarını denetimli şekilde büyütürler. Çocukların istekleri dikkate alınmaz ve karar verme becerileri gelişmemiştir. Ev ortamında sürekli bir disiplin vardır, aile içerisinde herhangi iletişimden söz edilemez (Yavuzer, 2005).

2.2.2. Aşırı Hoşgörülü Anne-Baba Tutumu

Ekşi (1990) aşırı hoşgörülü anne-babaların çocuklar üzerinde yeteri kadar denetim sağlamadığını ifade etmektedir. Çocukların bütün istekleri sorgusuz yerine

getirilir ve istekler her zaman artarak devam eder. Aile içi kurallar olmadığından serbest biçimde büyüyen çocuklar, başkalarının kendisine hizmet edeceğini düşünür. Bu durum çocukların sadece kendisini düşünmesine ve bencilce davranmalarına sebep olmaktadır.

Aşırı hoşgörölü anne-baba tutumunda, söz sahibi olan tek kişi çocuğun kendisidir. Çocuklar, neyi yapıp neyi yapmayacaklarına kendileri karar verirler. Aile tarafından belirli sınırlar çizilmediği için çocuk, bu özgürlüğe sahip olduğunu düşünür. Toplum içerisinde kurallarla karşılaşıldığında ise bütün isteklerinin bir an önce yerine getirileceğini düşünür ve ona göre hareket eder. İstekleri karşılanmayınca baskı yapmaya başlar. Bu durum toplum içerisinde normal karşılanmaz ve bu çocuklar dışlanabilir (Tuzcuoğlu, 2003).

Yılmaz (1999) aşırı hoşgörölü anne-babaların çocuklarına ilgi ve sevgi gösterdiklerini fakat kontrolün düşük düzeyde olduğunu ifade etmektedir. Aşırı hoşgörölü anne-baba tutumu, otoriter tutumun tam tersidir. Anne-babalar çocuklarına sevgi ve ilgi gösterir fakat herhangi bir sınırlama getirmezler (Maccoby and Martin, 1983; Akt. Bircan ve Erden, 2005).

Bu tutumu benimseyen anne-babalarda herhangi bir yaptırım yoktur. Çocukları ne yaparsa yapsın, sürekli olarak verilen tepkiler aynıdır. Çocuklar bu yüzden bir süre sonra neyin doğru neyin yanlış olduğunu ayırt edememeye başlamaktadırlar (Adam, 2009).

Bu tutumda çocuklar ev ortamında istedikleri gibi hareket edebilirler. Ne zaman yemek yemek isterlerse o zaman yerler, canları ne istiyorsa onları istedikleri gibi yapabilirler. Çocukların davranışlarını belirleyici olan unsur, çocukların istekleridir (Şendil, 2003).

2.2.3. İzin Verici/İhmalkar Anne-Baba Tutumu

Bu tutumda anne-babalar çocuklarına düşük seviyede ilgi, sevgi ve kabul gösterirler. Ebeveynlerin çocuklarına karşı düşük seviyede kontrolü bulunmaktadır

(Yılmaz, 1999). Demokratik tutumun zıttı bir tutum olan izin verici/ihmalkar tutumda çocuklara karşı herhangi bir sınırlama yoktur ve çocukların davranışları kontrol edilmemektedir. Çocuklara yönelik sevgi ve sıcak ilişkiler gösterilmemektedir (Maccoby and Martin, 1983; Akt. Bircan ve Erden, 2005).

2.2.4. Demokratik Anne-Baba Tutumu

Demokratik anne-baba tutumu, çocukların kişilik gelişimini desteklemeye en uygun davranış biçimidir. Demokratik anne-babalar, çocuklarına herhangi bir koşul sunmadan saygı ve sevgi gösterirler. Çocuklarını denetleyip, gereksinimlerini karşılamak için onlara destek olurlar. Eşler birbirlerine karşı tutarlı, kararlı ve güvене dayalı davranışlar sergilerler. Çocukların istekleri belirli sınırlar içerisinde olmaktadır, çocuklar her istediği davranışı yapamaz, sadece belirli davranışlara izin verilmektedir. Bu durum çocukların sorumluluk anlayışlarının gelişmesine katkıda bulunmaktadır. Bu tutuma göre anne-babalar çocuklarının, belirli potansiyelleri olduğunu düşünür ve bunun ortaya çıkıp, gelişmesi için onlara fırsatlar sunarlar (Baumrind, 1966; Akt. Sezer, 2010).

Demokratik tutumla çocuklarına yaklaşan anne-babaların çocuklarıyla karşılıklı sevgi ve saygıya dayanan, herhangi bir problem esnasında birbirlerine yardımcı olan bir ilişkisi vardır. Çocuğa karşı hoşgörü vardır, çocuklar her ortamda ve durumda desteklenirler, belirli sınırlar içerisinde de istedikleri gibi davranabilirler (Yavuzer, 1995).

Demokratik tutumda, çocukların kendilerini gerçekleştirebilmeleri için fırsatla sunulmaktadır. Çocukların sağlıklı gelişim göstermeleri için ebeveynler çaba sarf etmektedir. Anne-babalar, çocuklarının kendilerine has bir kişilikleri olduğunu bilirler ve onların bağımsızlık çabalarını desteklerler (Aslan, 2005).

Yapılan araştırmada anne-babaların eğitim düzeyleri arttıkça çocuklarına karşı daha az baskı gösterdikleri, daha çok ilgilendikleri ve demokratik yaklaştıkları belirlenmiştir (Özyürek ve Şahin, 2005).

Roopnarine, Church ve Levy (1990) aile üyeleri arasında etkili iletişim kurulduğunu bildirmektedir. Çocuklara karşı anne-babalar büyük bir ilgiyle yaklaşır ve aile yaşamında çocukların aktif katılımı bulunmaktadır. Bu tutumla büyüyen çocukların kendilerine güveni tamdır, girişimci yapıları vardır ve hata yapmaktan çekinmezler. Çocukların fikirlerine saygı duyulur ve anne-babalar çocuklarına güvenirlere.

Anne-babaların demokratik tutum benimsemeleri çocukların başkalarına bağımlı olmadan karar verebilmelerini, yaratıcı kişilik özelliklerini, daha aktif ve sosyal olabilmeleri için desteklendikleri anlamına gelmektedir. Bu tutumda büyüyen çocuklar, kabul gören, başarılı ve kendisine has merakları olan bireyler olmaktadır (Duran, 2005).

Aile içerisinde gerginlik yoktur. Çocukların konuşma hakları bulunmaktadır. Koyulan kurallara uyulması için bir dayatma yoktur. Aksine kuralların kişinin kendi isteğiyle uyması teşvik edilmektedir. Böylelikle çocuklarda sorumluluk bilinci oluşmaktadır (Yörükoğlu, 1986).

Kulaksızıoğlu (2014) bu tutumda kurallara uyulmadığında kanıt göstererek inandırma ya da mahrum bırakmanın olduğunu ifade etmektedir. Kanıtın gösterilmesi, çocukların yanlış olan davranışı neden yapmamasını gösterirken; mahrum bırakma ise çocukların hoşlandığı etkinlikten ya da nesneden uzaklaştırılmasını içermektedir.

Çocukların destekleyici ve demokratik tutumla büyütülmesi, bu tarz çocuklarda kişilik bozukluğu görülme ihtimalini ortadan kaldırmaktadır. Ayrıca bu tarz çocukların saldırganlık düzeylerinin düşük olduğu belirlenmiştir (Gönen, 2014; Çınar, 2016).

2.2.5. Tutarsız-Dengesiz Anne-Baba Tutumu

Tutarsız ve dengesiz tutuma sahip olan anne-babaların, çocuklarının model alabileceği anne-babası bulunmadığından değer yargıları çok geç oluşmaktadır. Ebeveynler aynı davranış sonucunda bazen ceza verirken bazen de çocuklarına ödül verirler, bazı zamanlarda ise görmezden gelinir. Saldırgan davranışları olan çocuklarla yapılan araştırmada, disiplin ortamında büyüyen çocuklara göre saldırganlıklarının

kolay bir şekilde yok edilemediği ve cezaya karşı direnç gösterdikleri tespit edilmiştir (Geçtan, 1988).

Anne-babaların tutarsız davranmaları, her gün farklı şekilde davranmaları ile görülebilirken, ebeveynlerin birbirinden farklı şekilde ve düzeyde ceza vermelerini kapsamaktadır. Tutarsız anne-babaların çocukları, ne zaman ne konuşacaklarını ve nasıl davranacaklarını bilemezler. Çocuklar kendi davranışlarını anne-babalarının o anki tutumuna göre ayarlamaktadırlar. Ebeveynler birbirleriyle de tutarsızlık yaşayabilmektedir. Çocuk ise kime göre nasıl davranacağını kestirememektedir (Aslan, 2005).

Ekşi (1990) disiplinin ve kural koymanın aile içinde önemli olduğunu belirtmektedir. Dengeli olan tutumun çocuğun gelişimine katkısı varken, ebeveynlerin tutarsız hareketleri çocuklar üzerinde davranış bozukluklarına sebep olmakta ve gelişimini olumsuz etkilemektedir.

2.2.6. Koruyucu ve İstekçi Anne-Baba Tutumu

Koruyucu ve istekçi anne-baba tutumunda anne-babalar çocuklarının davranışlarını kısıtlayıp, koşullu sevgi gösterirler. Aşırı düzeyde koruyucu olan anne-babaların çocuklarında uyuşturucu madde kullanımı, okuldan kaçma ve davranış bozukluklarının görülme ihtimali daha da artmaktadır (Kuzgun ve Eldeleklioğlu, 1999).

Yapılan araştırmada anne-babaların öğrenim düzeyi arttıkça aşırı koruyucu tutumun azaldığı belirlenmiştir (Özcan, 1996).

Aşırı koruyucu anne-baba tutumunda, çocuklar aşırı düzeyde korunmakta ve denetlenmektedir. Çocukların yetenek ve ilgilerine göre yapacağı işler, ebeveynleri tarafından yapılmaktadır. Bu durum çocukların yaparak-yaşayarak öğrenmelerine engel olmaktadır. Sürekli anne-baba tarafından çocuğun hayatına müdahale vardır ve çocuklar yeterli olmadıklarını düşünüp, kendilerine olan güveni yitirirler. Bu sayede başkalarına

bağımlı olan ve tek başına karar alamayan çocuklar yetişir (Navaro,1989; Dökmen, 1996; Çağdaş ve Seçer, 2004; Kulaksızoğlu, 2014).

Anne-babaların çocuklarını koruyup kollaması beklenen bir davranıştır. Bu davranışların aşırı düzeyde olması, çocukların özgürce hareket edebilmelerine engel olmakta ve kendilerini rahatça ifade edememelerine sebep olmaktadır. Çocuklara sorumluluk verilmemekte, sürekli olarak ebeveynleri tarafından korunmakta ve tek başlarına karar vermeleri engellenmektedir. Bu tutuma sahip anne-babalar çocuklarının kendilerine bağımlı olduklarını düşünmektedir (Kulaksızoğlu, 2014).

2.2.7. Reddedici-İhmal Edici Anne-Baba Tutumu

Reddedici-ihmal edici anne-babalar çocuklarına karşı yeterince duygusal yakınlık kurmazlar. Bu nedenle çocukların depresyonu ve obsesyonu tetiklediği düşünülmektedir. Bu tutumla yetişen çocukların akademik becerileri ve sosyalleşebilmeleri yeterli seviyede değildir, ayrıca kendilerine güvenleri az ve saygıları da düşüktür (Ehiobuche, 1988; Akt. Kuzgun ve Eldeleklioğlu, 1999).

Bu tarz ailelerin çocuklarıyla aralarında herhangi bir iletişim yoktur. Çocuklara yeterli zaman ayırmayan ilgisiz anne-babalar, çocuklarının ihtiyaçlarını karşılamak için çaba sarf etmezler (Dönmezer, 1999).

Temel gereksinimleri karşılanmadığı zamanlarda çocuklar saldırgan davranışlar içerisine girerler. Kendi hakkını savunamayan ve içe kapanık olan çocuklar, toplum tarafından kabul görmezler (Özgüven, 2001).

Reddedici anne-baba tutumu çocukların depresyon ve kaygı düzeylerini artırmaktadır (Sarıtaş ve Gençöz, 2011).

2.2.8. Mükemmeliyetçi Anne-Baba Tutumu

Mükemmeliyetçi anne-babaların çocukları, iyi oldukları zaman ebeveynlerinden onay alıp, sevgi göreceklerini düşünmektedirler. İyi olmadıklarında ise tam tersi bir düşünce söz konusudur. Çocuklar ebeveynleri gibi mükemmeliyetçi olurlar, hiç hata yapmak istemezler ve koşulsuz sevgi ile bir başkasına yaklaşamazlar. Akademi ve iş konularında başarılı olabilirler fakat sosyal ilişkileri çok iyi değildir (Öz Tan, 2007).

Anne-babaların mükemmeliyetçi tutumları, çocuklarında aynı şekilde mükemmeliyetçi olmasına sebep olabilmektedir. Yapılan araştırmada aralarında anne-baba tutumu ile çocuğun tutumu arasında ilişki olduğu belirlenmiştir (Azizi and Besharat, 2011).

2.2.9. Cinsel Mitler ve Anne-Baba Tutumları

Öğrenme aile içerisinde başlar ve zamanla aileden öğrenilenler temel bilgi düzeyini oluşturur. Cinsel eğitimde, aileden öğrenilmeye başlanır ve yaşam boyu devam eder. Arkadaş grupları, öğretmenler, medya ve sağlık çalışanları aracılığıyla cinsel eğitim öğrenilmeye devam etmektedir. Kişilerin kendisine ve çevresine karşı cinsellikle ilgili sosyal, kişisel ve ailevi sorumlulukları bulunmaktadır. Bu nedenle sağlıklı bir cinsel eğitimin verilmesi oldukça önemlidir (Zorlu Kocagöz, 2008).

Yetkin (1998) cinsel eğitimin yaşam boyu devam ettiğini ve erişkin döneminin sağlıklı ilerlemesinde cinsel eğitimin oldukça önemli olduğunu vurgulamaktadır. Bazı araştırmacılar cinsel eğitimin okullarda verilmesini savunurken, bazıları ise bu tür eğitimlerin ilk olarak ailede verilmesi gerektiğini dile getirmişlerdir. Fakat ne olursa olsun cinsel eğitim çocuklara sağlıklı bir şekilde verilmelidir.

Kadınlara toplum tarafından benimsetilen ve iyi kız sendromu olarak bilinen, boyun eğici ve yumuşak huylu olma davranışları, kadınların cinsel rolünü etkilemektedir. Bu tarz bir algıda yetişen kızlar, cinselliği kapsayan konularda ahlaki değerlerine uygun olmadığını düşünüp, erkeklerle arkadaşlık kurmaktan çekinen bir

yapıya bürünmektedirler. Yapılan araştırmada iyi kız sendromunun orgazmı etkileyen en önemli faktörlerden birisi olduğu belirlenmiştir. Ayrıca anne-baba tutumları da cinsel işlevi önemli ölçüde etkilemektedir. Zayıf anneye, otoriter-baskıcı bir babaya sahip olan kadınlarda, vajinismus yaygın olarak görülmektedir (Kaplan, 1974; Akt. Şahbaz, 2017).

Cinsellik kavramı, kişilerin ruhsal ve bedensel katılımları ile eyleme dökülüp, üreme ve doyuma yönelik yaşantılardır. Haz almaya yönelik cinsel ilişkide karşı cinsten partnere ihtiyaç duyulmazken; üremeye yönelik yaşantılarda ise karşı cinsten partnere ihtiyaç duyulmaktadır. Cinsellik içerisinde psikolojik, kültürel ve biyolojik unsurları barındıran komplike bir yapıya sahiptir. Psikolojik bağlamda incelendiğinde cinsellik, bireyin tutumları, davranışları, travmatik yaşantı öyküleri ve şemalarından etkilenmektedir. Kültürel yönüyle cinsellik ise toplumsal yargılardan, aile yaşantılarından, gelenek ve göreneklerden etkilenmektedir. Cinselliğin biyolojik yönü ise sağlıklı bir beden unsurunun varlığından söz edilmektedir (CETAD, 2006).

İyi kız sendromu ya da erkeklerin cinsellikte daha aktif olmasına yönelik düşünceler, cinsel yaşantıları olumsuz etkilemektedir. Bu durum yetersizlik ve suçluluk duygularının oluşmasına sebep olmakta ve cinsel işlev bozukluklarına ortam hazırlamaktadır (Özmen, 1999).

Cinsel işlev bozukluğu olan eşlerde evlilik uyumu ve bağlanma stillerinin incelendiği araştırmaya 70 kişi katılmıştır. Araştırmanın sonucunda bağlanma stilleri ile cinsel işlev bozukluklarının ilişkili oldukları belirlenmiştir. Güvensiz bağlananların, cinsel işlevlerinde bozukluk olduğu tespit edilmiştir. Kaygılı bağlananların, kaçınan bağlananlara göre cinsel işlev bozukluk düzeyinin yüksek olduğu ifade edilmektedir. Güvenli bağlananların ise güvensiz bağlananlara göre cinsel ilişkiden aldıkları hazzın daha yüksek olduğu belirlenmiştir (Kumkale, 2015).

2.2.10. Anne-Baba Tutumu İle İlgili Araştırmalar

Amerika Birleşik Devletleri'nde yapılan araştırmada ekonomik düzeyi düşük olan anne-babaların çocuklarına otoriter ve katı davrandıkları belirlenmiştir. Ayrıca

çocuklarını şiddetli cezalandırdıkları bazen dövdükleri belirlenmiştir. Ekonomik düzeyi orta olan ailelerin ise çocuklarına karşı daha esnek oldukları ve eşit davranmaya çalıştıkları tespit edilmiştir. Ekonomik düzey arttıkça çocukların ailesine duyduğu güven artmaktadır (Hurlock, 1955; Akt. Kulaksızoğlu, 2014).

Thomas ve arkadaşları (1972; Akt. Aktürk, 2015) araştırmasında annelerin ilk doğan kız çocuklarıyla daha fazla konuştukları ve onlara daha fazla gülümsediklerini belirlemiştir. Babalar ise tam tersi olarak, erkek çocuklarıyla daha fazla konuşmakta ve onlara dokunmaktadır.

Anne-babaların benimsedikleri çocuk yetiştirme tutumu, çocukların davranışlarını ve kişiliklerini direkt etkilemektedir. Otoriter anne-babaların çocukları, sosyal değerleri daha az özümserken; bilişsel testlerden düşük puanlar aldıkları tespit edilmiştir. Denetleyici tutumda ise çocukların kendilerini kolaylıkla ifade edemedikleri, benlik saygılarının düşük olduğu ve depresyona yatkın oldukları saptanmıştır (Baumrind, 1991).

Ebeveynler arasındaki yeterlilik ve uyumun olumlu olması, çocukların sosyalleşebilmelerini olumlu etkilemektedir (Jones and Prinz, 2005).

Aile tutumları ile depresyonun ilişkisinin belirlenmeye çalışıldığı çalışmada otoriter tutumla yetişen çocukların, kendilerine saygısının yüksek olduğu ve yaşadıkları hayattan tatmin oldukları tespit edilmiştir (Milevsky, Schlechter and Netter, 2006).

Anneler ile çocuklar üzerinde yapılan çalışmada annelerin red algısının çocuğun kaygı düzeyi ve reddedilme-ayrılma şemalarının oluşmasında etkili olduğu tespit edilmiştir (Cenkseven ve Kırdök, 2009; Atalar ve Gençöz, 2013).

Erözkan (2009) tarafından yapılan çalışmada mükemmeliyetçi anlayışın ve olumsuz anne-baba tutumlarının depresyonun belirtilerinin ortaya çıkmasında etkili olduğu belirlenmiştir.

Anne-baba tutumları ile ilgili yapılan araştırmada eğitim düzeyi yüksek olan anne-babaların çocuklarının daha fazla mükemmeliyetçi anlayışa sahip oldukları, demokratik tutumun çocuktan beklentiyi artırdığı ve çocuğun mükemmeliyetçi anlayışını da aynı oranda artırdığı tespit edilmiştir (Satılmış, 2010).

Bayık Temel (2010) araştırmasında evli çiftlerin cinsel doyumu; demografik özelliklere, cinsel mitlere ve evliliğe yönelik inançlara göre incelenmiştir. Araştırmaya 71 çift katılmış olup, araştırma sonucunda cinsel mitlerin varlığının, cinsel doyumu etkilediği tespit edilmiştir.

Gümüş Ersen (2010) tarafından yapılan araştırmada şiddet ile aile tutumu arasındaki ilişki belirlenmeye çalışılmıştır. Araştırmaya 102 kadın katılmıştır. Araştırma sonucunda demokratik ve otoriter tutumla yetiştiğini belirten suç işlemiş ve işlememiş kadınlar arasında anlamlı farklılık olmadığı belirlenmiştir.

Yapılan araştırmada demokratik tutuma sahip anne-babaların çocuklarının mükemmeliyetçi algılarının, ihmalkar tutuma göre daha düşük olduğu belirlenmiştir. Eğitim düzeyi düşük olan anne-babaya sahip olan çocukların mükemmeliyetçilik düzeyinin düşük olduğu tespit edilmiştir (Tire, 2011).

Ailesinden kabul ve ilgi görmeyen, yeterince kontrol edilmeyen ve denetlenmeyen bireylerin depresif belirtiler gösterdikleri yapılan araştırma sonucunda belirlenmiştir (Mutallimova, 2014).

BÖLÜM III

YÖNTEM

Bu kısımda araştırmanın modeli, evreni ve örnekleme, veri toplama araçları ile analiz yöntemleri incelenmiştir.

3.1. ARAŞTIRMANIN MODELİ

Yapılan araştırma, tanımlayıcı / betimsel modele göre tasarlanmıştır.

3.2. EVREN VE ÖRNEKLEM

Araştırmanın evrenini İstanbul ilinde Beyoğlu ve Küçükçekmece ilçesinde bulunan 20-35 yaşları arasındaki kadınlar oluştururken örnekleme ise belirtilen ilçelerde yaşayan 20-35 yaşları arasındaki 83 kişi oluşturmaktadır. Araştırmanın örnekleme random olarak belirlenmiştir.

3.3. VERİ TOPLAMA ARAÇLARI

Araştırmamızda katılımcılara “Sosyodemografik Veri Formu, Anne-Baba Tutum Ölçeği ve Cinsel Mitleri Değerlendirme Formu” uygulanmıştır.

3.3.1. Sosyodemografik Veri Formu

Araştırmacı tarafından hazırlanan formda (Ek-1) yaş, ekonomik durum ve eğitim düzeyi soruları yer almaktadır

3.3.2. Anne-Baba Tutum Ölçeği

Anne-Baba Tutum Ölçeği (Ek-2) Kuzgun (1972) tarafından geliştirilmiştir. Eldeleklioğlu (1993) ölçeği yenilemiş ve anne-babaların çocuklarına olan yaklaşımlarını

belirlemeyi amaçlamıştır. Anne-Baba Tutum Ölçeği 40 maddeden oluşmaktadır ve 3 alt boyutu vardır. Alt boyutlar şunlardır:

- Demokratik tutum (15 madde),
- Koruyucu-istekçi tutum (10 madde),
- Otoriter tutum (15 madde).

Anne-Baba Tutum Ölçeği likert tipi derecelendirme ölçeğidir. Verilen cevaplar 1 ile 5 puan arasında hesaplanmaktadır. Demokratik tutum 1, 2, 6, 7, 13, 14, 15, 20, 21, 22, 29, 30, 36, 37, 39. maddelerden oluşmaktadır. Koruyucu-istekçi tutum 4, 9, 10, 11, 17, 18, 19, 24, 25, 26, 27, 28, 32, 33 ve 34. maddelerden oluşurken, Otoriter tutumunun maddeleri ise 3, 5, 8, 12, 16, 23, 31, 35, 38 ve 40'dır.

Anne-Baba Tutum Ölçeği alt boyutları için iç tutarlılık kat sayıları ise şu şekildedir:

- Demokratik tutum: ,89
- Koruyucu-istekçi tutum: ,82
- Otoriter tutum: ,78 (Aktaş, 2011).

3.3.3. Cinsel Mitleri Değerlendirme Formu

Cinsel Mitleri Değerlendirme Formu (Ek-3) Zilbergeld (1978) tarafından geliştirilmiştir. İlk etapta yalnızca erkekler için kullanılan ölçek daha sonra revize edilerek hem erkek hem de kadınlar için kullanılmaya başlanmıştır. Cinsel Mitleri Değerlendirme Formu 15 maddeden oluşmaktadır. Farklı mitleri bünyesinde barındıran Cinsel Mitleri Değerlendirme Formu'na "Evet" ya da "Hayır" şeklinde cevap verilmektedir (Kayır 1998; Soylu, 1999).

3.4. VERİLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Grupların özelliklerinin karşılaştırılmasında sürekli değişkenler için Kruskal Wallis Testi kullanılmıştır. Dağılımlar normal olmadığı için değişkenlere non-parametrik testler uygulanmıştır. Cinsel mit ve anne-baba tutumları değişkenlerinin birbiri arasındaki ilişkisi Spearman Sıra Farkları Korelasyon katsayısı ile değerlendirilmiştir. p değeri <0.05 olarak alınmıştır. Yapılan araştırmanın sonuç değişkenleri, cinsel mitler ile anne baba tutumlarıdır.

BÖLÜM IV

BULGULAR

Bu bölümde araştırmada elde edilen bulgular incelenmiştir.

4.1. ARAŞTIRMAYA KATILAN BİREYLERİN DEMOGRAFİK DEĞİŞKENLERE İLİŞKİN DAĞILIMI

Tablo 4.1 Araştırmaya Katılan Bireylerin Demografik Değişkenlerine İlişkin Dağılımı

DEĞİŞKEN		F	%
Yaş	20-25 Arası	24	28,9
	26-30 Arası	37	44,6
	31-35 Arası	22	26,5
Ekonomik Düzey	Yüksek	39	47,0
	Orta	41	49,4
	Düşük	3	3,6
Eğitim Düzeyi	Okur-Yazar Değil	1	1,2
	İlkokul	4	4,8
	Ortaokul	1	1,2
	Lise	11	13,3
	Üniversite	66	79,5

Araştırmaya katılan 20-35 yaş arası kadınların 24'ü 20-25 yaş arasındayken, 37'si 26-30 yaşları arasında, 22 kişi ise 31-35 yaşları arasındadır. 39 kadının ekonomik durumu yüksekken, 41 kişi orta düzeyde ekonomik gelire, 3 kişi ise düşük ekonomik gelire sahiptir. Eğitim düzeyine göre kadınlardan 1 kişinin okur-yazar olmadığı, 4 kişinin ilkokul mezunu, 1 kişinin ortaokul, 11 kişinin lise, 66 kişinin ise üniversite mezunu olduğu belirlenmiştir.

4.2. KATILIMCILARIN DEMOGRAFİK DEĞİŞKENLERE GÖRE CİNSEL MİTLERİ DEĞERLENDİRME FORMU'NDAN ALDIKLARI PUANLARIN KARŞILAŞTIRILMASI

Tablo 4.2 Demografik Değişkenlere Göre Cinsel Mitleri Değerlendirme Formu'ndan Alınan Puanların Karşılaştırılması

DEĞİŞKEN		F	\bar{x}	SS	χ^2	p
Yaş	20-25 Arası	24	4,83	3,91	,055	,973
	26-30 Arası	37	4,90	3,92		
	31-35 Arası	22	4,63	3,71		
Ekonomik Düzey	Yüksek	39	3,90	3,42	7,026	,030
	Orta	41	5,27	3,82		
	Düşük	3	10,33	4,04		
Eğitim Düzeyi	Okur-Yazar Değil	1	14,00	.	24,920	,000
	İlkokul	4	8,25	1,26		
	Ortaokul	1	7,00	.		
	Lise	11	9,27	3,23		
	Üniversite	66	3,68	3,15		

Kadınların cinsel mit düzeyleri yaş değişkenine göre “Kruskal Wallis Testi” ile incelenmiştir. Buna göre ölçekten alınan puanların farklılık göstermediği belirlenmiştir [$\chi^2(2)=,055$; $p=,973$; $p>,05$].

Kadınların cinsel mit düzeyleri ekonomik düzey değişkenine göre “Kruskal Wallis Testi” ile incelenmiştir. Buna göre ölçekten alınan puanların farklılık gösterdiği belirlenmiştir [$\chi^2(2)=7,026$; $p=,030$; $p<,05$]. Düşük ekonomik gelire sahip olan kadınların, cinsel mit düzeylerinin yüksek ekonomik gelire sahip olanlara göre anlamlı biçimde yüksek olduğu belirlenmiştir.

Kadınların cinsel mit düzeyleri eğitim düzeyi değişkenine göre “Kruskal Wallis Testi” ile incelenmiştir. Buna göre ölçekten alınan puanların farklılık gösterdiği belirlenmiştir [$\chi^2(4)=24,920$; $p=,000$; $p<,05$]. İlkokul mezunu olan kadınların cinsel mit düzeylerinin üniversite mezunu olanlara göre anlamlı biçimde yüksek olduğu belirlenmiştir. Diğer eğitim

düzeylerine göre de ölçekten alınan puanlar farklılık gösterse de aradaki farkın anlamlı olmadığı tespit edilmiştir.

4.3. KATILIMCILARIN DEMOGRAFİK DEĞİŞKENLERE GÖRE ANA BABA TUTUM ÖLÇEĞİ ALT BOYUTLARI'NDAN ALDIKLARI PUANLARIN KARŞILAŞTIRILMASI

Tablo 4.3 Demografik Değişkenlere Göre Demokratik Tutum Alt Boyutundan Alınan Puanların Karşılaştırılması

	DEĞİŞKEN	F	\bar{x}	SS	χ^2	p
Yaş	20-25 Arası	24	59,58	8,93		
	26-30 Arası	37	55,84	9,59	5,278	,071
	31-35 Arası	22	50,18	15,59		
Ekonomik Düzey	Yüksek	39	55,95	12,64		
	Orta	41	54,66	10,99	,957	,620
	Düşük	3	59,00	12,17		
Eğitim Düzeyi	Okur-Yazar Değil	1	51,00	.		
	İlkokul	4	63,25	6,70		
	Ortaokul	1	56,00	.	2,958	,565
	Lise	11	52,64	12,86		
	Üniversite	66	55,47	11,86		

Kadınların demokratik tutum düzeyleri yaş değişkenine göre “Kruskal Wallis Testi” ile incelenmiştir. Buna göre ölçekten alınan puanların farklılık göstermediği belirlenmiştir [$\chi^2(2)=5,278$; $p=,071$; $p>,05$].

Kadınların demokratik tutum düzeyleri ekonomik düzey değişkenine göre “Kruskal Wallis Testi” ile incelenmiştir. Buna göre ölçekten alınan puanların farklılık göstermediği belirlenmiştir [$\chi^2(2)=,957$; $p=,620$; $p>,05$].

Kadınların demokratik tutum düzeyleri eğitim düzeyi değişkenine göre “Kruskal Wallis Testi” ile incelenmiştir. Buna göre ölçekten alınan puanların farklılık göstermediği belirlenmiştir [$\chi^2(4)=2,958$; $p=,565$; $p>,05$].

Tablo 4.4 Demografik Değişkenlere Göre Koruyucu-İstekçi Tutum Alt Boyutundan Alınan Puanların Karşılaştırılması

DEĞİŞKEN		F	\bar{x}	SS	χ^2	p
Yaş	20-25 Arası	24	35,33	11,03	2,839	,242
	26-30 Arası	37	38,49	10,81		
	31-35 Arası	22	38,09	9,01		
Ekonomik Düzey	Yüksek	39	35,31	9,06	4,969	,083
	Orta	41	39,83	10,71		
	Düşük	3	33,33	18,77		
Eğitim Düzeyi	Okur-Yazar Değil	1	55,00	.	12,127	,016
	İlkokul	4	30,75	6,55		
	Ortaokul	1	47,00	.		
	Lise	11	44,18	8,86		
	Üniversite	66	36,35	10,23		

Kadınların koruyucu-istekçi tutum düzeyleri yaş değişkenine göre “Kruskal Wallis Testi” ile incelenmiştir. Buna göre ölçekten alınan puanların farklılık göstermediği belirlenmiştir [$\chi^2(2)=2,839$; $p=,242$; $p>,05$].

Kadınların koruyucu-istekçi tutum düzeyleri ekonomik düzey değişkenine göre “Kruskal Wallis Testi” ile incelenmiştir. Buna göre ölçekten alınan puanların farklılık göstermediği belirlenmiştir [$\chi^2(2)=4,969$; $p=,083$; $p>,05$].

Kadınların koruyucu-istekçi tutum düzeyleri eğitim düzeyi değişkenine göre “Kruskal Wallis Testi” ile incelenmiştir. Buna göre ölçekten alınan puanların farklılık gösterdiği belirlenmiştir [$\chi^2(4)=12,127$; $p=,016$; $p<,05$]. Lise mezunu olanların koruyucu-istekçi tutum düzeylerinin ilkokul ve üniversite mezunlarından anlamlı biçimde yüksek olduğu belirlenmiştir.

Tablo 4.5 Demografik Değişkenlere Göre Otoriter Tutum Alt Boyutundan Alınan Puanların Karşılaştırılması

DEĞİŞKEN		F	\bar{x}	SS	χ^2	p
Yaş	20-25 Arası	24	21,96	6,47	2,878	,237
	26-30 Arası	37	23,78	7,91		
	31-35 Arası	22	26,68	9,47		
Ekonomik Düzey	Yüksek	39	23,79	7,63	1,026	,599
	Orta	41	24,54	8,57		
	Düşük	3	20,00	8,72		
Eğitim Düzeyi	Okur-Yazar Değil	1	30,00	.	5,853	,210
	İlkokul	4	23,75	10,90		
	Ortaokul	1	34,00	.		
	Lise	11	28,18	8,49		
	Üniversite	66	23,11	7,75		

Kadınların otoriter tutum düzeyleri yaş değişkenine göre “Kruskal Wallis Testi” ile incelenmiştir. Buna göre ölçekten alınan puanların farklılık göstermediği belirlenmiştir [$\chi^2(2)=2,878$; $p=,237$; $p>,05$].

Kadınların otoriter tutum düzeyleri ekonomik düzey değişkenine göre “Kruskal Wallis Testi” ile incelenmiştir. Buna göre ölçekten alınan puanların farklılık göstermediği belirlenmiştir [$\chi^2(2)=1,026$; $p=,599$; $p>,05$].

Kadınların otoriter tutum düzeyleri eğitim düzeyi değişkenine göre “Kruskal Wallis Testi” ile incelenmiştir. Buna göre ölçekten alınan puanların farklılık göstermediği belirlenmiştir [$\chi^2(4)=5,853$; $p=,210$; $p>,05$].

4.4. KORELASYON ANALİZLERİ

Tablo 4.6 Cinsel Mitleri Değerlendirme Formu ile Anne-Baba Tutum Ölçeği Alt Boyutları Arasındaki İlişkinin Karşılaştırılması

Cinsel Mit	Pearson Correlation	Sig. (2-Tailed)
Demokratik Tutum	,075	,502
Koruyucu-İstekçi Tutum	,244*	,026
Otoriter Tutum	,115	,299

*;p<,05

Yapılan analizler sonucunda cinsel mit düzeyleri ile demokratik ve otoriter tutum arasında anlamsız bir ilişki belirlenmiştir ($p>,05$). Cinsel mit düzeyleri ile koruyucu-istekçi tutum arasında ise pozitif yönde düşük düzeyde anlamlı bir ilişki belirlenmiştir ($p<,05$).

BÖLÜM V

SONUÇ, TARTIŞMA VE ÖNERİLER

Yapılan analizler sonucunda aşağıda yer alan sonuçlara ulaşılmıştır:

- Yaş değişkenine göre cinsel mit düzeyleri anlamlı biçimde farklılaşmazken, ekonomik düzey ve eğitim düzeyine göre farklılıkların anlamlı olduğu tespit edilmiştir.
- Demografik değişkenlere göre demokratik anne-baba tutum düzeylerinde anlamlı farklılık olmadığı tespit edilmiştir.
- Yaş ve ekonomik düzeye göre koruyucu-istekçi anne baba tutum düzeyleri farklılaşmazken, eğitim düzeyine göre anlamlı farklılıkların olduğu tespit edilmiştir.
- Demografik değişkenlere göre otoriter anne-baba tutum düzeylerinde anlamlı farklılık olmadığı tespit edilmiştir.
- Cinsel mit düzeyleri ile demokratik ve otoriter tutum arasında anlamsız bir ilişki belirlenmiştir.
- Cinsel mit düzeyleri ile koruyucu-istekçi tutum arasında ise pozitif yönde düşük düzeyde anlamlı bir ilişki belirlenmiştir.

Kadınların cinsel mit düzeylerinin yaşa göre anlamlı farklılık göstermediği tespit edilmiştir. Aygün ve arkadaşları (2017) tarafından yapılan araştırmada yaş değişkenine göre cinsel mitlere inanma düzeyinin farklılaştığı tespit edilmiştir. Yaşı 19 ve küçük olanların mitleri onaylama oranlarının yüksek olduğu belirlenmiştir. Bu noktada benzer bulgular elde edilmediğini söylemek mümkündür. Bu durumun ise örneklemelerin farklı olmasından kaynaklandığı düşünülmektedir.

Kadınların cinsel mit düzeylerinin ekonomik düzeye göre anlamlı farklılık gösterdiği tespit edilmiştir. Düşük ekonomik gelire sahip olan kadınların, cinsel mit düzeylerinin yüksek ekonomik gelire sahip olanlara göre anlamlı biçimde yüksek olduğu belirlenmiştir. Gelir düzeyi düşük olanların, cinsel mitlerinin anlamlı derecede yüksek olduğu belirlenmiştir (Singh et al., 2009). Aygün ve arkadaşları (2017) tarafından yapılan araştırmada ekonomik gelir değişkenine göre cinsel mitlere inanma düzeyinin farklılaşmadığı tespit edilmiştir. Cinsel mitlerin temelinde yeterli düzeyde bilginin olmaması ya da yanlış bilgilenme bulunmaktadır. Cinsel mitler, çiftlerin birbirlerinden ya da kendilerinden yüksek beklenti içerisine girmesine sebep olmaktadır. (Zilbergeld, 1992; Akt. Şahbaz, 2017). Cinsel mitleri oluşturan en önemli unsur, toplumların tamamına yakınında cinselliğin ve değer yargılarının bir arada bulunmasıdır. Bu durum cinselliği kapsayan konuları açık ve net bir şekilde konuşmaya, tartışmaya ve üzerinde araştırmalar yapılmasına kısıtlama getirmiştir. Cinsellik insanlar için son derece önemli bir durumdur. Bunun konuşulmaması, insanların gizli gizli konuşmalarına ve yanlış inançların çoğalmasına sebep olabilmektedir (Kora ve Kayır, 1996). Ekonomik geliri düşük olan kadınların cinsel mit düzeylerinin yüksek olması, kadınların yaşam standartlarının düşük olması, yaşama yönelik beklenti ve hayallerinin düşük olması ya da olmamasının yol açtığı kaygılardan kaynaklandığı düşünülebilir.

Kadınların cinsel mit düzeylerinin eğitim düzeyine göre anlamlı farklılık gösterdiği tespit edilmiştir. İlkokul mezunu olan kadınların cinsel mit düzeylerinin üniversite mezunu olanlara göre anlamlı biçimde yüksek olduğu belirlenmiştir. Diğer eğitim düzeylerine göre de ölçekten alınan puanlar farklılık gösterse de aradaki farkın anlamlı olmadığı tespit edilmiştir. Özkardeş ve arkadaşları (2003) tarafından yapılan araştırmada eğitim düzeyine göre cinsel mitlerde farklılaşma olmadığı belirlenmiştir. Aktan Mutlu (2009) ise eğitim düzeyi arttıkça kadınların, psikiyatriye başvurma süresinin kısalmadığı, cinsel doyum düzeyinin düşük olduğu ve cinsellikle ilgili bilgi düzeylerinin az olduğu belirlenmiştir. Cinsel mitler, eğitim düzeyi yüksek olan bireylerde görülebilmektedir. Bu durumun asıl sebebi ise cinsellikle alakalı konuların konuşulup, tartışılması ve yeterli düzeyde bilimsel bilgiye sahip olunamamasıdır. (CETAD, 2006). Cinsellik insanların yaşamının önemli bir parçasıdır. Cinselliğe

yönelik davranışların ve tutumların gelişmesinde aile tutumları, eğitim düzeyi ile çevresel etkiler önemli rol oynamaktadır (Vicdan, 1995). Araştırmamızda elde edilen sonuçlar ışığında, ilkokul mezunu kadınların cinsellikle ilgili eksik ya da yanlış bilgilere sahip olmasının cinsel mit düzeyinin artmasına sebep olabileceği düşünülmektedir.

Yaş değişkenine göre demokratik anne-baba tutum düzeylerinde anlamlı farklılık olmadığı tespit edilmiştir. Yaş değişkenine göre Saracoğlu'nun (1997) araştırmasında, araştırmamıza benzer bulgular elde edilmiştir. Gözütok (1995) ise araştırmasında demokratik tutumun yaş değişkenine göre farklılık gösterdiğini 21-25 yaş grubunun demokratik tutum algısının, 26-40 ve 46-50 yaşlarındaki bireylere göre anlamlı biçimde yüksek olduğunu belirlemiştir. Anne baba tutumlarını etkileyen önemli unsurlardan birisi yaş ve doğum sırasıdır. İlk çocuklardan beklentiler daha fazladır ve bu çocuklara büyümüş gibi davranılarak daha fazla sorumluluk verilmektedir. Küçük çocuklar ise daha az özerk hareket edebilirken, küçük çocuklara daha fazla hoşgörü gösterilmektedir (Garip, 2010). Bu noktada örnekleme oluşturan kadınların, kardeş sırasının önemli bir etken olduğu ve buna göre incelemelerin yapılmasının daha kesin sonuçlar verebileceği düşünülmektedir.

Ekonomik duruma göre demokratik anne-baba tutum düzeylerinde anlamlı farklılık olmadığı tespit edilmiştir. Ekonomik düzeyi orta olan ailelerin ise çocuklarına karşı daha esnek oldukları ve eşit davranmaya çalıştıkları tespit edilmiştir. Ekonomik düzey arttıkça çocukların ailesine duyduğu güven artmaktadır (Hurlock, 1955; Akt. Kulaksızoğlu, 2014). Araştırmamızda orta ve yüksek gelire sahip katılımcıların fazla olmasının, ailesini demokratik algılamasına olanak sağladığı düşünülmektedir.

Eğitim durumuna göre demokratik anne-baba tutum düzeylerinde anlamlı farklılık olmadığı tespit edilmiştir. Anne ve babaların çocuklarına yönelik tutumları belirli dönemlerde değişkenlik gösterebilmektedir. Eğitim düzeyi, kültürel yapı, kişilik özellikleri ve gelenekler çocuklara yaklaşımları etkileyebilen demografik değişkenlerdendir. Anne-baba tutumlarının, çocuğun ruhsal yapısını doğrudan etkilemekte ve bu durumda çocuğun davranışlarına yansımaktadır (Steinberg, 2001). Araştırmamızda katılımcıların eğitim düzeylerine bakılmaksızın benzer şekilde aileleri

tarafından desteklenmeleri, temel güven duygularının oluşması ve sosyal ilişkilerinde teşvik edici olmalarının eğitim durumuna göre demokratik tutum düzeyinin farklılaşmadığı söylenebilir.

Yaş ve ekonomik duruma göre koruyucu-istekçi anne-baba tutum düzeylerinde anlamlı farklılık olmadığı tespit edilmiştir. Aşırı koruyucu anne-baba tutumunda, çocuklar aşırı düzeyde korunmakta ve denetlenmektedir. Çocukların yetenek ve ilgilerine göre yapacağı işler, ebeveynleri tarafından yapılmaktadır. Bu durum çocukların yaparak-yaşayarak öğrenmelerine engel olmaktadır. Sürekli anne-baba tarafından çocuğun hayatına müdahale vardır ve çocuklar yeterli olmadıklarını düşünüp, kendilerine olan güveni yitirirler. Bu sayede başkalarına bağımlı olan ve tek başına karar alamayan çocuklar yetişir (Navaro,1989; Dökmen, 1996; Çağdaş ve Seçer, 2004; Kulaksızoğlu, 2014). Yaşı ve ekonomik düzeyi farkına bakılmaksızın örnekleme oluşturan kadınların, benzer düzeylerde koruyucu-istekçi tutum düzeylerine sahip olduğu görülmektedir.

Eğitim durumuna göre koruyucu-istekçi anne-baba tutum düzeylerinde anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir. Lise mezunu olanların koruyucu-istekçi tutum düzeylerinin ilkokul ve üniversite mezunlarından anlamlı biçimde yüksek olduğu belirlenmiştir. ortaokul mezunu olan katılımcının ortalama puanı daha yüksek olduğu fakat ortaokul mezunu olan 1 kişi olduğu için, farkın anlamlı olmadığı tespit edilmiştir. eğitim durumu değişkenine göre koruyucu-istekçi anne baba tutumunun farklılaşmamasını yorumlayabilmek için geniş kapsamlı bir çalışmanın planlanmasının faydalı olacağı söylenebilir.

Yaş, ekonomik durum ve eğitim durumu değişkenlerine göre otoriter anne-baba tutum düzeylerinde anlamlı farklılık olmadığı tespit edilmiştir. 20-35 yaş grubu arasındaki kadınların, ekonomik durum dağılımının daha çok yüksek ve orta düzeyde yığıldığı görülmektedir. Araştırmaya katılan kadınların yaşam standartlarının belirli bir seviyede olduğu yorumu yapılabilir. Arkadaş ilişkileri, aile hayatı, beklentiler ve karşılama düzeyleri de belirli standartlarda olacaktır. Buna göre bahsedilen durumların

otoriter tutum düzeylerinde farklılık yaratmayacağı ve otoriter tutumun benzer düzeyde algılanacağı ifade edilebilir.

Cinsel mit düzeyleri ile demokratik ve otoriter tutum arasında anlamsız bir ilişki belirlenmiştir. Cinsellik insanlar için son derece önemli bir durumdur. Bunun konuşulmaması, insanların gizli gizli konuşmalarına ve yanlış inançların çoğalmasına sebep olabilmektedir (Kora ve Kayır, 1996). Cinsellik toplumsal yargılardan, aile yaşantılarından, gelenek ve göreneklerden etkilenmektedir (CETAD, 2006). Cinsel mitlerin temelinde yeterli düzeyde bilginin olmaması ya da yanlış bilgilenme bulunmaktadır (Zilbergeld, 1992; Akt. Şahbaz, 2017). Yapılan açıklamalar dikkate alındığında anne-baba tutumları ile cinsel mit düzeyleri arasında ilişki olması beklenirken, araştırmamızda cinsel mit düzeyleri ile demokratik ve otoriter tutum arasında herhangi bir ilişki belirlenmemiştir. Bu durum cinsel mitler üzerinde eşlerin ve arkadaş çevresinin etkisi olabileceğini düşündürmektedir.

Cinsel mit düzeyleri ile koruyucu-istekçi tutum arasında ise pozitif yönde düşük düzeyde anlamlı bir ilişki belirlenmiştir. Koruyucu ve istekçi anne-baba tutumunda anne-babalar çocuklarının davranışlarını kısıtlayıp, koşullu sevgi gösterirler. Aşırı düzeyde koruyucu olan anne-babaların çocuklarında uyuşturucu madde kullanımı, okuldan kaçma ve davranış bozukluklarının görülme ihtimali daha da artmaktadır (Kuzgun ve Eldeleklioğlu, 1999). Aşırı koruyucu anne-baba tutumunda, çocuklar aşırı düzeyde korunmakta ve denetlenmektedir. Çocukların yetenek ve ilgilerine göre yapacağı işler, ebeveynleri tarafından yapılmaktadır. Bu durum çocukların yaparak-yaşayarak öğrenmelerine engel olmaktadır. Sürekli anne-baba tarafından çocuğun hayatına müdahale vardır ve çocuklar yeterli olmadıklarını düşünüp, kendilerine olan güveni yitirirler. Bu sayede başkalarına bağımlı olan ve tek başına karar alamayan çocuklar yetişir (Navaro,1989; Dökmen, 1996; Çağdaş ve Seçer, 2004; Kulaksızoğlu, 2014). Koruyucu-istekçi anne-babaların çocukları cinsellikle ilgili bilgileri aileden elde edemeyecek, dijital ortamlarda ya da arkadaş çevresinde bu bilgileri eksik ya da yanlış edinecektir. Bu durum cinsel mit düzeyinde artışa sebebiyet verecektir.

Öneriler:

Araştırmamıza 83 kadın katılmıştır. Araştırma bütün kadınları temsil etmediğinden genellenemez. Daha büyük örneklemlerle araştırmalar yapılarak bulguların genellenmesi sağlanabilir.

Olumsuz anne-baba tutumlarına maruz kalan bireylerin cinsel mit düzeylerini azaltmak için, toplum sağlığı merkezlerinde çalışan uzmanlar tarafından düzenli olarak cinsel bilgilerin doğru öğrenilebilmesi için eğitimler düzenlenebilir.

Çalışmada öz değerlendirme ölçekleri kullanılmıştır. Daha güvenilir sonuçlar vermesi açısından, bireysel görüşmelerin de yapıldığı çalışmalar planlanabilir.

Araştırmanın sınırlılıkları şu şekilde belirtilmektedir:

Araştırmamız 83 kadının katılımıyla sınırlandırılmıştır. Cinsel mit düzeyleri Cinsel Mitleri Değerlendirme Formu'yla, anne-baba tutumları ise Ana Baba Tutum Ölçeği'yle belirlenmeye çalışılmıştır. Araştırmamız bu ölçeklerin ölçtüğü durumlarla sınırlandırılmıştır.

KAYNAKÇA

Adam, H., Çocuk Eğitiminde Yaygın Anne Baba Tutumları, (Çev. Doğan S.), Selis Yayınları, İstanbul 2009

Aktan, E., 2009, Vajinismus Tanısı Alan Hastaların Sosyodemografik Özelliklerinin Cinsel Mit İnançları, Cinsel Öyküleri, Cinsel Doyum Düzeyleri Ve Eş Değerlendirme Biçimleriyle Karşılaştırılması, Uzmanlık Tezi, İnönü Üniversitesi, Tıp Fakültesi Psikiyatri Anabilim Dalı.

Aktaş, S., 2011, 9. Sınıfta Anne Baba Tutumları ve Benlik Saygısı, (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Selçuk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, “bakıda”.

Aktürk, F., 2015, Çocukları Okul Öncesi Eğitime Devam Eden (5 Yaş Grubu) Ebeveynlerin Ana-Baba Tutumlarının Farklı Değişkenler Açısından İncelenmesi, (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, “bakıda”.

Apay, S. E., Akpınar, R. B. ve Arslan, S., 2013, “Öğrencilerin Cinsel Mitlerinin İncelenmesi.” Anadolu Hemşirelik ve Sağlık Bilimleri Dergisi, 2(16).

Aslan, E., Beji, N. K., Gungor, I., Kadioglu, A., Dikencik, B. K., 2008, “Prevalence And Risk Factors For Low Sexual Function in Women: A Study of 1,009 Women in an Outpatient Clinic of a University Hospital in Istanbul.” J Sex Med, 5:pp.2044-2052.

Aslan, S. A., 2005, Ergenlerde Ana-Baba Tutumu- Sınav Kaygısı, Ders Çalışma Becerilerinin Lise Giriş Sınavını Yordama Düzeyleri, Yüksek Lisans Tezi, Mersin Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Atalar S., D. ve Gençöz, T., 2015, "Anne Ret Algısı İle Psikolojik Sorunlar Arasındaki Erken Dönem Uyumsuz Şemaların Aracı Rolü." Türk Psikiyatri Dergisi, 26(1):ss. 40-47

Avcı, R., 2006, Şiddet Davranışı Gösteren ve Göstermeyen Ergenlerin Ailelerinin Aile İşlevleri, Öfke ve Öfke İfade Tarzları Açısından İncelenmesi, Yüksek Lisans Tezi, Çukurova Üniversitesi, Sosyal Bilimler Üniversitesi.

Aygin, D., Açıl, H., Yaman, Ö. ve Çelik Yılmaz, A., 2017, "Üniversitede Okuyan Kadın Öğrencilerin Cinsel Mitler İle İlgili Görüşleri." Androloji Bülten, 19(2):ss.44-49.

Azizi, K. and Besharat, M. A., 2011, "The Relationship Between Parental Perfectionism And Child Perfectionism In A Sample Of Iranian Families." Procedia Social and Behavioral Sciences, 15:pp.1287-1290.

Bancroft, J., Human Sexuality and Its Problems, 2nd Edition, Churchill Livingstone, Edinburgh, 1989.

Baumrind, D., 1991, "The Influence Of Parenting Style On Adolescent Competence and Substain Use." Journal of Early Adolescence, 11:pp.56-95.

Bhugr, D. and De Silva, P., 1993, "Sexual Dysfunction Across Cultures." International Review of Psychiatry, 5:pp.243-252.

Bircan, S. ve Erden, G., 2011, Madde Bağımlılığı: Aile ile İlgili Olası Risk Faktörleri, Algılanan Ebeveyn Kabul-Reddi ve Çocuk Yetiştirme Stilleri." Çocuk ve Gençlik Ruh Sağlığı Dergisi, 18(3):ss.211-222.

Bozdemir, N., Özcan, S., 2011, "Cinselliğe ve Cinsel Sağlığa Genel Bakış." Turkish Journal of Family Medicine and Primary Care, 4:ss.37-46.

Canel, A. N., Evlilik ve Aile Hayatı. Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, Aile Eğitim Programı, Ankara, 2012.

Cayan, S., Akbay, E., Bozlu, M., Canpolat, B., Acar, D. ve Ulusoy, E., 2004, "The Prevalence of Female Sexual Dysfunction and Potential Risk Factors That May Ompair Sexual Function in Turkish Woman." Urol Int, 72(1):pp.52- 7.

Cenkseven Ö., F. ve Kırdök, O., 2009, "Önergenlerin Olumlu-Olumsuz Mükemmeliyetçilik Düzeylerinin Anne-Çocuk İlişisini Algılamaları Açısından İncelenmesi." Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 5(2):ss.263-274.

Cinsel Eğitim Tedavi ve Araştırma Derneği, Erkek Cinselliği, Cinsel Eğitim Tedavi ve Araştırma Derneği Yayınları, İstanbul, 2006 b.

Cinsel Sağlık Enstitüsü Derneği, 2012, Bastırılan ve İfade Edilemeyen Duygular Cinsel Sorunlara Yol Açıyor! Erişim <http://www.cised.org.tr/basin/205/bastirilan-veifade-edilemeyen-duygular-cinsel-sorunlara-yol-aciyor>. (Erişim Tarihi: 21.09.2017)

Cole, M. and Cole, S.R., The Development of Children, Wirth Publishers, New York, 2001.

Coplan, R. J., 2004, "Characteristics Of Preschoolers With Lower Perceived Competence Correlates Of Self Perceptions İn Early Childhood." Journal of Abnormal Child Psychology, 32(4):pp.399-408.

Coşut-Çakmak, A., 2010, Vajinismus Tanısı ile İzlenen Çiftlerde Mizaç ve Karakter Özellikleri ile Yakın İlişki Stilleri, (Yayınlanmamış Tıpta Uzmanlık Tezi), T.C. Sağlık Bakanlığı Bakırköy Prof. Dr. Mazhar Osman Ruh Sağlığı ve Sinir Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi, "bakıda".

Cüceloğlu, D., İnsan Ve Davranışı, Psikolojinin Temel Kavramları, 14. Baskı, Remzi Kitabevi, İstanbul, 2005.

Çağdaş, A ve Seçer, Z., Anne Baba Eğitimi, Eğitim Kitabevi, Konya, 2004.

Çeri, Ö., Yılmaz, A. ve Soykan, A., 2008, "Cinsel İşlev Bozuklukları." Türkiye Klinikleri J Psychiatry-Special Topics, ss.71-78.

Çetin, S. K., Bildik, T., Eremiş, S., Demiral, N., Özbaran, B., Tamar, M. Ve Aydın, C., 2008, "Erkek Ergenlerde Cinsel Davranış ve Cinsel Bilgi Kaynakları: Sekiz Yıl Arayla Değerlendirme." Türk Psikiyatri Dergisi, 19(4):ss.390-397.

Çınar, S., 2016, İlköğretim 3. ve 4.sınıf Öğrencilerinin Anne Baba Tutumlarına İlişkin Algularının Problem Çözme Becerisi Ve Saldırganlık Düzeyleri Üzerindeki Etkisi, Yüksek Lisans Tezi, Beykent Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

De Silva, P. and Rodrigo, W., 1998, "Sex Therapy in Sri Lanka Development, Problems and Prospects." Int. Rev. Psychiatry 7(2):pp.241-6.

Doğan, S. ve Özkorumak, E., 2008, "Ağrılı Genital Cinsel Aktivite ve Vajinismus Tanısında Yaşanan Güçlükler.", Klinik Psikiyatri Dergisi, 11(3):ss.135-142.

Dökmen, Ü., İletişim Çatışmaları ve Empati, 4. Baskı, Sistem Yayıncılık, İstanbul , 1996.

Dönmezer, İ., Ailede İletişim ve Etkileşim, Sistem Yayıncılık, İstanbul, 1999.

Duran, O., 2005, Öfke kontrol programının 15-18 Yaş Arası Ergenler Üzerindeki Etkililiğinin Araştırılması, Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi, 25(3):ss.267-280.

Düzgün, Ş., 2010, "Öğrencilerin Psikolojik Belirtileri ile Anne Baba Tutumları Arasındaki İlişkiler." Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 8(2):ss.149-162

Ekşi, A., Çocuk, Genç, Ana Babalar, Bilgi Yayınevi, Ankara, 1990.

Erman G., Kadına Yönelik Cinsel Şiddet İçinde Kadına Yönelik Şiddete Karşılaştırmalı Hukukun Yaklaşımı, İstanbul Barosu Kadın Hakları Uygulama Merkezi, İstanbul, 2002.

Erözkan, A., 2009, "The Predictors Of Depression In Eighth Grade Primary School Students." Elementary Education Online, 8(2):pp. 334-345.

Eşel, E., 2006, "İnsan Cinselliğinin Biyolojik ve Evrimsel Temelleri." Klinik Psikofarmakoloji Bülteni, 16(4).

Garip, S., 2010, 5-6 Yaş Döneminde, Okul Öncesi Eğitim Kurumuna Devam Eden Çocuğu Olan Eşlerin Çocuk Yetiştirme Stilleri İle Evlilik Uyumları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi, (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, "bakıda".

Geçtan, E., Çağdaş Yaşam ve Normaldışı Davranışlar, Remzi Kitabevi, İstanbul, 1988.

Gönen, G., 2014, Algılanan Anne-Baba Tutumunun Üniversite Öğrencilerinin Bilişsel Çarpıtmaları ve Kişilik Yapıları İle İlişkisi, Yüksek Lisans Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi. Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Gözütok, D., Öğretmenlerin Demokratik Tutumları, TDV Yayını, Ankara, 1995.

Gülsün, M., Ak, M. ve Bozkurt, A., 2009, "Psikiyatrik Açıdan Evlilik ve Cinsellik." Psikiyatride Güncel Yaklaşımlar, 1:ss.68-79.

Gümüş Ersen, H., 2010, Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Suç İşlemiş Kadınların Sosyodemografik Özellikleri, Anne-Baba Tutumları ve Öfke İfade Biçimlerinin Değerlendirilmesi, Uzmanlık Tezi, Sağlık Bakanlığı Bakırköy Prof. Dr. Mazhar Osman Ruh Sağlığı ve Sinir Hastalıkları Değerlendirilmesi.

Güvel, S., Yaycıoğlu, Ö., Bağış, T., Savaş, N., Bulgan, E. ve Özkardeş, H., 2003, "Evli Kadınlarda Cinsel Fonksiyonlara Etkin Faktörler." Türk Üroloji Dergisi, 29(1).

Hawton, K., Sex Therapy: A Practical Guide, Oxford Univ Pres, Oxford, 1985.

İnanç, B. Y., Bilgin, M. ve Atıcı, M., Gelişim Psikolojisi Çocuk ve Ergen Gelişimi, Pegem Yayınları, Ankara, 2010.

İnceoğlu, M., Tutum-Algı-İletişim, Beykent Üniversitesi Yayınları, İstanbul, 2010.

İncesu, C., Cinsel İşlevin Fizyolojisi, Cinsel İşlev Bozuklukları Monograflar Serisi, Roche Müstahzarları, İstanbul, 2001.

İncesu, C., Cinsel Sağlık ve Üreme Alanında Ulusal ve Yerel Medya Yoluyla Savunuculuk Projesi Bilgilendirme Dosyası, Cinsel Eğitim Tedavi ve Araştırma Derneği Yayını, İstanbul, 2006.

Jones, T. L. and Prinz, R. J., 2005, "Potential Roles Of Parental Self-Efficacy In Parent And Child Adjustment: A Review." Clinical Psychology Review, 25:pp.341-363.

Kadıoğlu, D. ve Şatıroğlu, H., Vajinismus, Arkadaş Yayınevi, Ankara, 2011.

Kalkınç, F., Okul Evde Başlar, 15.Baskı, Fer Kitap Basım Yayın, İstanbul, 2010.

Kaya, A., Bozaslan, H. ve Genç, H., 2012, "Üniversite Öğrencilerinin Anne-Baba Tutumlarının Problem Çözme Becerilerine, Sosyal Kaygı Düzeylerine ve Akademik Başarılarına Etkisi." Dicle Üniversitesi Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi Dergisi, 18:ss.208-225.

Kayır, A. Cinsellik Kavramı ve Cinsel Mitler, Cinsel İşlev Bozuklukları, Monograf Serisi, Roche Müstahzarları, İstanbul, 1998.

Kayır, A., Cinsel mitler. Ero cinsel yaşam ansiklopedisi. Boyut Yayınları, İstanbul, 1996.

Keçe, C., Yatak Efsaneleri, Pusula Yayınevi, Ankara, 2012.

Kıray Vural, B. ve Bayık Temel, A., 2010, "Araştırma Cinsel Doyumun Yordanmasında Bazı Faktörlerin İncelenmesi." Anadolu Hemşirelik ve Sağlık Bilimleri Dergisi, 13(1):ss.24-34.

Kocagöz, S. Z., 2008, Cinsel İşlev Bozukluğu Tipleri ve Cinsel Mitler Arasındaki İlişki, (Yayınlanmamış Uzmanlık Tezi), Uludağ Üniversitesi, Tıp Fakültesi Psikiyatri Anabilim Dalı, "bakıda".

Kora, K. ve Kayır, A., 1996, "Cinsel Roller ve Cinsel Mitler." Düşünen Adam, 9(2):pp.55-58.

Kora, K., 2001, Ertekte İşlev Bozukluğunda Mitlerin ve Performans Anksiyetesinin Rolü, Ed. D. Şahin ve A. Kayır, Sık Görülen İki Cinsel İşlev Bozukluğu: Vajinismus ve Erken Boşalmada Değerlendirme, Tanı ve Tedaviler, İstanbul.

Kukulu K., Gürsoy E. ve Sözer, G. A., 2009, "Turkish University Students' Beliefs in Sexual Myths." Sex Disabil, 27:pp.49-59.

Kulaksızoğlu, A., Ergenlik Psikolojisi, Remzi Kitabevi, İstanbul, 2014.

Kumkale, Ç., 2015, Cinsel İşlev Bozukluğu Olan Eşlerde Evlilik Uyumu ve Bağlanma Stillerinin İncelenmesi, Yüksek Lisans Tezi, Beykent Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Kuzgun, Y., 1972, Ana-Baba Tutumlarının Kendini Gerçekleştirme Düzeyine Etkisi, (Yayınlanmamış Doktora Tezi), Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, “bakıda”.

Kuzgun, Y. ve Eldeleklioğlu, J., 1999, “Ana Baba Tutum Ölçeğinin Geliştirilmesi.” Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 12(1):69-77.

Milevsky, A., Schlechter, M. and Netter, S., 2006, “Maternal and Paternal Parenting Styles in Adolescents: Associations with Self-Esteem, Depression and Life-Satisfaction.” Journal Of Child and Family Studies, 16(1):pp.39-47.

Mutallimova, S. (2014). Lise Öğrencilerinde Depresyon Düzeyi Ve Anne Baba Tutumu Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Arel Üniversitesi / Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Navaro, L., Aşırı Koruyuculuğun Çocuk Eğitimine Etkileri, 6.Ya-pa Okulöncesi Eğitimi ve Yaygınlaştırılması Semineri, Ya-Pa Yayınları, İstanbul, 1989.

Navaro, L., Çocuklarla İletişim Nasıl Kurulur?, Ana Baba okulu, 10. Baskı, Remzi Kitabevi, İstanbul, 2003.

Ogur, P., Utkualp, N. ve Aydınoglu, N., 2016, “Sağlık Yüksekokulu Öğrencilerinin Cinsellikle İlgili İnanışları.” Sürekli Tıp Eğitimi Dergisi, 25:ss.13–21.

Öz Tan, İ., Anne Baba Olma Sanatı, Öz Yayınları, Ankara, 2007.

Özcan, H., 1996, İlkokul Öğrencilerinin Özgüvenleri, Akademik Başarıları ve Anne Baba Tutumları Arasındaki İlişkiler, (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, “bakıda”.

Özer, E., 2011, Üniversite Öğrencilerinin Psikolojik Sağlamlık Düzeylerinin Zeka, Duyusal ve Beş Faktör Kişilik Özellikleri Açısından İncelenmesi, Doktora Tezi,

Necmettin Erbakan Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Özerdoğan, N. , Saymer, F. D. , Köşgeroğlu, N. ve Ünsal, A., 2009, “40-65 Yaş Grubu Kadınlarda Cinsel Fonksiyon Bozukluğu Prevelansı, Depresyon ve Diğer İlişkili Faktörler.” Maltepe Üniversitesi Hemşirelik Bilim ve Sanat Dergisi, 2(2).

Özgüven, İ. E., Ailede İletişim ve Yaşam, Pdrem Yayınları, Ankara, 2001.

Özkardeş, S., Özdemir, Ö., İncesu, C., Şimşek, F., Koç, S. ve Özden, D., Sağlık Çalışanı Olarak Hemşirelerde Cinsel Mitler. 2. Uluslar arası 9. Ulusal Hemşirelik Kongresi, Antalya, 2003.

Özmen, H. E., 1999, Cinsel Mitler ve Cinsel İşlev Bozuklukları, Psikiyatri Dünyası,;2:ss.49- 53.

Özyürek, A. ve Şahin T. F., 2005, “5-6 Yaş Grubunda Çocuğu Olan Ebeveynlerin Tutumlarının İncelenmesi.” Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 25(2):ss.19-34.

Raizada, A., Gupta, S.B. and Kumar, A., 1997, “Perceptions About Sex Related Myths And Misconceptions: Difference In Male And Female.” Indian Journal of Community Health, 9:pp.33–8.

Roopnarine , J.L, Churc , C.C. and Levy, G.D., 1990, “Day Care Children's Play Behaviors: Relationship To Their Mothers' And Fathers' Assessments Of Their Parenting Behaviors, Marital Stress, And Marital Companionship.” Early Childhood Research Quarterly, 5(3):pp.335-346.

Rowland, L. D. The Psychobiology Of Sexual Arousal And Behavior. In: Ed. L. Diamont and R. D. MacAnulty, The Psychology Of Sexual Oriantation, Behavior Identity, Greenwood Pres, London, 1995.

Saracaloğlu, A. S., The Democratic Attitudes Of Turkish Prospective Physical Education Teachers. Paper Presented at the 40th World Congress for ICHPER-SD: The Revitalization and Humanity and a Better Environment, Seoul, South Korea, 1997.

Sarıtaş D., ve Gençöz, T., 2011, "Ergenlerin Duygu Dzenleme Güçlüklerinin, Annelerinin Duygu Dzenleme Güçlükleri ve Çocuk Yetiştirme Davranışları ile İlişkisi." Çocuk ve Gençlik Ruh Sağlığı Dergisi, 18(2):ss.117-126.

Satılmış, M., 2010, Öğrencilerin Mükemmeliyetçilik Tutumları İle Anne Baba Tutumlarının Karşılaştırmalı İncelenmesi, Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Sezer, Ö., 2010, "Ergenlerin Kendilik Algılarının Anne Baba Tutumları Ve Bazı Faktörlerle İlişki." Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Eğitim Fakültesi Dergisi 7(1):ss.1-19.

Singh, J. C., Tharyan, P., Kekre, N. S., Singh, G. and Gopalakrishnan, G., 2009, "Prevalence and Risk Factors for Female Sexual Dysfunction in Women Attending a Medical Clinic in South India." Journal of Postgraduate Medicine Year, 55(2):pp.113-120.

Smith, A., Lyons, A., Ferris, J., Richters, J., Pitts, M., Shelley, J. and Simpson, J. M., 2011, "Sexual and Relationship Satisfaction Among Heterosexual Men and Women: The Importance of Desired Frequency of Sex." Journal of Sex & Marital Therapy, 37:pp.104– 115.

Solmuş, T., Bağlanma, Evlilik ve Aile Psikolojisi, Sistem Yayıncılık, İstanbul, 2010.

Soylu, L., 1999, Cinsel İşlev Bozukluklarında Psikososyal Etmenler, Uzmanlık Tezi, Çukurova Üniversitesi, Tıp Fakültesi.

Speckens, A. E. M., Hengeveld, M. W., Nijeholt, G. L, van Hemert, A. M. and Hawton, K. E., 1995, "Psychosexual Functioning Of Partners Of Men With Presumed Non-Organic Erectile Dysfunction: Cause Or Consequence Of The Disorder?" Arch Sexual Behav, 24(2):pp.157-172.

Steinberg, L. 2001, "We know some things: Parent-adolescent relationships in retrospect and prospect." Journal of Research on Adolescence, 11(1):pp.11-19.

Stephenson, K. and Meston, C., 2011, "The Association Between Sexual Costs And Sexual Satisfaction In Women: An Exploration Of The Interpersonal Exchange Model of Sexual Satisfaction." The Canadian Journal of Human Sexuality, 20(1).

Sungur, M. Z ve Tarcan, Z., CETAD Bilgilendirme dosyası-6 Erkek cinselliği, Cinsel Sağlık ve Üreme Sağlığı Alanında Ulusal ve Yerel Medya Yoluyla Savunuculuk Projesi, İstanbul, 2006.

Şahbaz, T., 2017, Cinsel Mitlerin Cinsel İşlev Bozukluğu ve Kaygı Üzerinde Etkisi, Yüksek Lisans Tezi, Işık Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Şahin, D., Şimşek, F. ve Seyisoğlu, H. CETAD Bilgilendirme dosyası- 1. Cinsel Yaşam ve Sorunları: Cinsel Sağlık ve Üreme Sağlığı Alanında Ulusal ve Yerel Medya Yoluyla Savunuculuk Projesi, İstanbul, 2006.

Şendil, G., Çocuk, Ergen, ve Anne Baba, Çantay Yayınları, İstanbul, 2003.

Tekeli, S., Introduction: Women in Turkey in the 1980. Women in Modern Turkish Society: A Reader, Zed Books, London, 1995.

Timm, T. and Keiley, M., 2011, "The Effects of Differentiation of Self, Adult Attachment, and Sexual Communication on Sexual and Marital Satisfaction: A Path Analysis." Journal of Sex & Marital Therapy, 37:pp.206– 223.

Tire, Y., 2011, Ön Ergenlerde Olumlu ve Olumsuz Mükemmeliyetçilik İle Algılanan Anne Baba Tutumları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi, Yüksek Lisans Tezi, Çukurova Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Torun, F., Torun, S. D. ve Özaydın, A. N., 2011, “Erkeklerde Cinsel Mitlere İnanma Oranları ve Mitlere İnanmayı Etkileyen Faktörler.” Düşünen Adam Psikiyatri ve Nörolojik Bilimler Dergisi, 24:ss.24–31.

Tuğrul C., Cinsel İşlev Bozukluklarının Tedavisinde Bilişsel-Davranışçı Terapi Yaklaşımı, Ed. I. Savaşır, G. Soygüt ve E. Kabakçı, Bilişsel-Davranışçı Terapiler, 2. Baskı, Türk Psikologlar Derneği Yayınları, Ankara, 1998.

Tuğrul, C. ve Kabakçı, E., 1997, “Vajinismus Olan ve Olmayan Kadınların Bazı Özellikleri.” Türk Psikoloji Dergisi, 12:ss.39-55.

Turan A., 2013, Evli Bireylerin Cinsel Mit İnançları, Cinsel Bilgi Düzeyleri, İlişkilerindeki Mutluluk Düzeyleri ve Cinsel Doyumları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi, Yüksek Lisans Tezi, Haliç Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Tuzcuoğlu, N., Bir Aile Olmak, Morpa Yayınları, İstanbul, 2003.

Varma, G. S., Oğuzhanoğlu, K., Karadağ, F., Özdel, O. ve Amuki, T., 2005, “Doğal ve Cerrahi Menopozda Depresyon ve Anksiyete Düzeyleri ile Cinsel Doyum Arasındaki İlişki.” Klinik Psikiyatri 8:ss.109- 115.

Vicdan, K., Üreme Sağlığı ve Gençlerin Cinsel Eğitim Sorunları. Gençlik Cinsel Eğitim ve Üreme Sağlığı Kitabı, İnsan Sağlığını Geliştirme Vakfı, İstanbul, 1995.

Vural, B., 2007, Evlilik Öncesi Cinsel Danışma Programının Yeni Evli Çiftlerin Cinsel Doyumuna Etkisi, Doktora Tezi, Ege Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü.

Ward, E. and Ogden, J., 2010, "Commentary On Experiencing Vaginismus: Sufferers' Beliefs About Causes And Effects." *Sexual and Relationship Therapy*, 25(4).

World Health Organization, 2010, *Developing Sexual Health Programmes*, http://apps.who.int/iris/bitstream/10665/70501/1/WHO_RHR_HRP_10.22_eng.pdf (Erişim Tarihi: 18.09.2017).

Yaşa, Z., 2012, *Üniversite Öğrencilerinde Ana Baba Tutumlarının Suçluluk ve Utanç Duyguları Üzerine Etkisi*, (Yayınlanmış Tıpta Uzmanlık Tezi), Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi.

Yaşan, A. ve Gürgen, F., 2004, "Cinsel Partneri Olan Bir Hemşire Grubu İle Hiç Partneri Olamayan Bir Hemşire Grubunun Cinsel Bilgi Edinme Yolları Ve Cinsel Mitlerin Yaygınlığının Karşılaştırılması." *Yeni Symposium* 42(2):ss.72-76.

Yavuzer, H., *Çocuk Eğitimi El Kitabı*, Remzi Kitabevi, İstanbul, 1995.

Yavuzer H., *Çocuk ve Suç*, Remzi Yayınevi, İstanbul, 1998.

Yavuzer, H., *Çocuk Psikolojisi*, 26.Baskı, Remzi Kitabevi Yayıncılık, İstanbul, 2004.

Yavuzer, H., *Çocuk Psikolojisi*, 28. Baskı, Remzi Kitabevi, İstanbul, 2005.

Yetkin, N., 1998, "Cinsel İşlev Bozukluklarında Sınıflama, Terminoloji ve Kullanılan Temel Ölçekler." *Cinsel İşlev Bozuklukları Monograf Serisi*, (1):ss.12-40.

Yılmaz, A., 1999, "Çocuk Yetiştirme Tutumları: Kuramsal Yaklaşımlar ve Görgül Çalışmalar." *Türk Psikoloji Yazıları*, 1(3):ss.99-118.

Yörükoğlu, A., *Gençlik Çağı*, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, Ankara, 1986.

Yörüköglü, A., Çocuk Ruh Sağlığı, 21.Baskı, Özgür Yayınları, İstanbul, 1997.

Zhou, G., 1993, "Asset Pricing Tests Under Alternative Distributions." Journal of Finance 48:pp.1927– 1942.

Zilbergeld, B., Male Sexuality, Little Brown, Boston, 1978.

Ziya, A. Z., 2015, Üniversite Öğrencilerinin Cinsel Mit İnançları, Cinsel Bilgi Düzeyleri Ve Cinsel Tutumları Arasındaki İlişkiler, Yüksek Lisans Tezi, Haliç Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü,

Zorlu Kocagöz, S., 2008, Cinsel İşlev Bozukluğu Tipleri ve Cinsel Mitler Arasındaki İlişki, Uzmanlık Tezi, Uludağ Üniversitesi, Tıp Fakültesi Psikiyatri Anabilim Dalı.

EKLER

EK 1: Sosyodemografik Veri Formu

1) Yaşınız: _____

2) Sosyo-ekonomik Durumunuz: () İyi () Orta () Düşük

3) Eğitim Düzeyiniz:

() Okur-Yazar Değil

() İlkokul

() Ortaokul

() Lise

() Üniversite

EK 2 Anne Baba Tutum Ölçeği

Açıklama: Bu anket, bireylerin algıladıkları anne-baba tutumlarını ölçmek için hazırlanmıştır. Sizden istenen bu anketi doldururken anne-babanızın sizlere karşı tutum ve davranışlarını göz önünde bulundurarak aşağıdaki ifadelerden her birinin size uygunluk derecesini belirlemenizdir. Bu amaçla, ilk önce her bir ifadeyi okuyunuz ve daha sonra her bir ifadenin karşısındaki; 1= “Hiç uygun değil” 2= “Çok az uygun” 3= “Kısmen uygun” 4= “Oldukça uygun” 5= “Tamamen uygun” seçeneklerden size en uygun olanı işaretleyiniz. Lütfen hiçbir maddeyi boş bırakmayınız.

		Hiç uygun değil	Çok az uygun	Kısmen uygun	Oldukça uygun	Tamamen uygun
1	Bana her zaman güven duygusu vermiş ve beni sevdiğini hissettirmiştir.	1	2	3	4	5
2	Çok yönlü gelişmem için beni olanakları ölçüsünde desteklemiştir.	1	2	3	4	5
3	Her yaptığım işin olumlu yanlarını değil kusurlarını görmüş ve beni eleştirmiştir.	1	2	3	4	5
4	Her zaman başıma kötü bir şey gelecekmiş gibi beni koruyup kollamaya çalışır.	1	2	3	4	5
5	Aramızdaki ilişki ona içimi açmaya cesaret edemeyeceğim kadar resmidir.	1	2	3	4	5
6	Arkadaşlarımı eve çağırma izin verir, geldiklerinde onlara iyi davranır.	1	2	3	4	5
7	Elinden geldiği kadar, her konuda fikrimi almaya özen gösterir.	1	2	3	4	5
8	Çevremizdeki çocuklarla beni karşılaştırır, onların benden daha iyi olduklarını söyler.	1	2	3	4	5
9	Bana hükmetmeye çalışır.	1	2	3	4	5
10	Bugün bile alışverişe çıkacağım zaman, kandırılacağımı düşünerek benimle gelmek ister.	1	2	3	4	5
11	Benden her zaman gücümün üstünde başarı beklemiştir.	1	2	3	4	5
12	Fiziksel ve duygusal olarak kendisine yakın olmak istediğim zaman soğuk ve itici davranır.	1	2	3	4	5
13	Sorunlarımı onunla rahatlıkla konuşabilirim.	1	2	3	4	5
14	Neden bazı şeyleri yapmam ya da yapmamam gerektiğini bana açıklar.	1	2	3	4	5
15	Birlikte olduğumuz zamanlar ilişkimiz çok arkadaşçadır.	1	2	3	4	5
16	Kendi istediği mesleği seçmem konusunda beni zorlamıştır.	1	2	3	4	5
17	Sevmediğim yemekleri, yarayacağı düşüncesiyle, zorla yedirir.	1	2	3	4	5
18	Sınavlarda hep üstün başarı göstermemi istemiştir.	1	2	3	4	5
19	Kendimi yönetebileceğim yaşlarda bile her gittiği yere beni de götürür, evde yalnız kalmamdan kaygılanır.	1	2	3	4	5

20	Evde bir konu tartışılırken görüşlerimi söylemem için beni teşvik eder.	1	2	3	4	5
21	Küçük yaşından itibaren ders çalışma ve okuma alışkanlığı kazanmam konusunda bana yardımcı olmuştur.	1	2	3	4	5
22	Küçüklüğümde bana yeterince vakit ayırır; parka, sinemaya götürmeyi ihmal etmezdi.	1	2	3	4	5
23	Benim gibi bir evladı olduğu için kendini rahatsız hissettiğini sanıyorum.	1	2	3	4	5
24	Okulda başarılı olmama konusunda beni zorlar, kırık not aldığımda cezalandırır.	1	2	3	4	5
25	Beni kendi emellerine ulaşmak için bir araç olarak kullanır.	1	2	3	4	5
26	Beni daima yapabileceğimden fazlasını yapmaya zorlamıştır.	1	2	3	4	5
27	Paramı nerelere harcadığımı ayrıntılı bir biçimde denetler.	1	2	3	4	5
28	Her zaman, her işte kusursuz olmam gerektiği inancındadır.	1	2	3	4	5
29	Ona yaklaşmak istediğimde daima bana sıcak bir biçimde karşılık verir.	1	2	3	4	5
30	Bana önemli ve değerli bir kişi olduğum inancını aşlamıştır.	1	2	3	4	5
31	Cinsellik konusunda karşılaştığım sorunları kendisine anlatmak istediğimde hep ilgisiz kalmıştır	1	2	3	4	5
32	Benim iyiliğimi istediğini, benim için neyin iyi olduğunu ancak kendisinin bileceğini söyler.	1	2	3	4	5
33	Her zaman nerede olduğumu ve ne yaptığımı merak eder.	1	2	3	4	5
34	İyi bir iş yaptığımda beni övmekten çok daha iyisini yapmam gerektiğini söyler.	1	2	3	4	5
35	Cinsel konularda çok tutucu olduğu için onun yanında bu konulara ilgi gösteremem.	1	2	3	4	5
36	Aile ile ilgili kararlar alınırken benim de fikrimi öğrenmek ister.	1	2	3	4	5
37	Beni olduğum gibi kabul etmiştir.	1	2	3	4	5
38	Başkalarına benden daha çok önem verir ve onlara daha nazik davranır.	1	2	3	4	5
39	Günlük olaylar hakkında anlattıklarımı ilgi ile dinler ve bana açıklayıcı cevaplar verir.	1	2	3	4	5
40	Benimle genellikle sert bir tonda ve emrederek konuşur.	1	2	3	4	5

EK 3: Cinsel Mitleri Değerlendirme Formu

AŞAĞIDA cinsel mitler (yanlış/abartılı inanış) ilgili sorular yer almaktadır. Sizden her maddeyi doğru ve yanlış olarak sınıflandırmanız istenmektedir.

	DOĞRU	YANLIŞ
1-Mastürbasyon pis ve zararlıdır.		
2-Oral seks pistir.		
3-İyi sekste amaç cinsel Birleşmedir.		
4-Kadınlar eller kullanılmadan penis hareketleri ile orgazm olmalıdırlar.		
5-Erkekler cinsel eyleme her an hazır ve isteklidir.		
6-Seksi erkek yönetir, kadının seks başlatması ahlaksızlıktır.		
7-Sertleşmiş büyük bir penis iyi sevişmenin anahtarıdır.		
8-Seks doğaldır, öğrenilemez.		
9-Cinsel fanteziler kurmak yanlıştır.		
10-Fiziksel bütün yaklaşımlar cinsel ilişkiye gider.		
11-Sekste kesin, evrensel doğrular vardır.		
12-Erkekler duygularını belli etmemelidirler.		
13-Eğer iki insan birbirlerini seviyorlarsa seksten de zevk almasını bilirler.		
14-İlişkiye giren bir çift içgüdüsel olarak karşısındakinin ne istediğini bilir.		
15-Seks ancak çift aynı anda orgazm olabilirse güzeldir.		

EK 4: Özgeçmiş

Adı-Soyadı : Gülşen SELAM
Doğum Yeri ve Yılı : Tuzluca /1992
Yabancı Dili :Azerice

Eğitim Bilgileri:

Yüksek Lisans : Üsküdar Üniversitesi /Sosyal Bilimler Enstitüsü/ Klinik Psikoloji

Lisans : İstanbul Aydın Üniversitesi/ Psikoloji

Lise : Orhan Cemal Fersoy Lisesi

İş Deneyimi:

2016-2017: Özel Boğaziçi Atakent Anaokulu

İlgi Alanları:

Evlilik, İlişki/İletişim Sorunları, Cinsel İşlev Bozuklukları, Anksiyete (kaygı) Bozuklukları, Depresyon, Fobiler, Travma Yaşantıları, Kayıp ve Yas Süreci, Somatizasyon (psikolojik kökenli bedensel rahatsızlıklar, Kronik Ağrılar)

İletişim Bilgileri:

Tel: 05309583850
Email: glsnsml@hotmail.com